Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2002/83/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 5 ноември 2002 година

относно животозастраховането

(ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004 година	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 година	L 79	9	24.3.2005
►**M3**	Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 година	L 323	1	9.12.2005
►**M4**	Директива 2006/101/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	238	20.12.2006
►**M5**	Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година	L 247	1	21.9.2007
►**M6**	Директива 2008/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година	L 76	44	19.3.2008

▼B

ДИРЕКТИВА 2002/83/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 5 ноември 2002 година

относно животозастраховането

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Първа директива 79/267/ЕИО на Съвета от 5 март 1979 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административни разпоредби относно започването и упражняването на пряка животозастрахователна дейност ([4]), Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, предвиждаща условия за ефективно осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО ([5]) и Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива по животозастраховането) ([6]) са изменяни неколкократно в значителна степен. Тъй като трябва да се извършат допълнителни изменения, директивите следва да се обединят в един текст от съображения за яснота.

(2) За да се улесни започването и упражняването на животозастрахователната дейност, е особено важно да се отстранят различията между националните законодателства в областта на надзора. За постигането на тази цел и в същото време, за да се осигури адекватна защита на титулярите на полици и бенефициерите във всички държави-членки, следва да бъдат координиранит разпоредбите, отнасящи се до финансовите гаранции, изисквани от животозастрахователните предприятия.

([1]) ОВ C 365 E, 19.12.2000 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 123, 25.4.2001 г., стр. 24.
([3]) Становище на Европейския парламент от 15 март 2001 г. (ОВ C 343, 5.12.2001 г., стр. 202), Обща позиция на Съвета от 27 май 2002 г. (ОВ C 170 E, 16.7.2002 г., стр. 45) и Решение на Европейския парламент от 25 септември 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
([4]) ОВ L 63, 13.3.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2002/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 11).
([5]) ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 50. Директива, изменена с Директива 92/96/ЕИО (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1).
([6]) ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1 Директива, изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27).

▼B

(3) Необходимо е да се завърши изграждането на вътрешния пазар в областта на прякото животозастраховане от гледна точка както на правото на установяване, така и на правото на свободно предлагане на услуги в държавите-членки, за да се улеснят застрахователните предприятия, чието главно управление е в Общността, да поемат задължения в Общността и да се даде възможност на титулярите на полици да се обърнат не само към застрахователи, установени в тяхната собствена страна, но и към застрахователи, чиито главни управления се намират в Общността и са установени в други държави-членки.

(4) Съгласно Договора всяка дискриминация по отношение на свободното предоставяне на услуги, основана на факта, че дадено предприятие не е установено в държавата-членка, в която се предлагат услугите, е забранена. Тази забрана се прилага към услуги, предоставяни от всяка организация в Общността, независимо дали става дума за главно управление, предприятие, агенция или клон.

(5) Поради това настоящата директива представлява важна крачка към сливането на националните пазари в един интегриран пазар, като този етап трябва да се допълни с други инструменти на Общността с оглед да се даде възможност на всички титуляри на полици да се обърнат към всеки застраховател с главно управление в Общността, който осъществява дейността си там съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, като същевременно им осигурява и адекватна защита.

(6) Настоящата директива представлява част от законодателството на Общността в областта на животозастраховането, което включва и Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни и консолидирани отчети на застрахователните предприятия ([1]).

(7) Възприетият подход се състои в постигането на такава хармонизация, каквато е съществено необходима и достатъчна за взаимното признаване на разрешителни и на системи за финансов контрол на институциите, което позволява едно разрешително да бъде валидно в цялата Общност и да се прилага принципът за надзор от държавата-членка по произход.

(8) В резултат на това започването и упражняването на застрахователна дейност са обусловени от предоставянето на единствено официално разрешително от компетентните органи на държавата-членка, в която се намира главното управление на застрахователното предприятие. Такова разрешително дава възможност на предприятието да осъществява дейността си в цялата Общност съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги. Държавата-членка, в която се намира клонът или се предоставят услугите, не може да изисква от застрахователните предприятия, от които желаят да упражняват застрахователна дейност там и вече са получили разрешително в държавата-членка по произход да кандидатстват за ново разрешително.

(9) Компетентните органи не следва да разрешават или да продължават срока на разрешителното на застрахователното предприятие, когато е възможно да бъде възпрепятствано ефективното упражняване на надзорните им функции поради тесните връзки между това предприятие и други физически или юридически лица. Застрахователните предприятия, които вече са получили разрешително, трябва

([1]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7.

▼B

също да изпълнят изискванията на компетентните органи в това отношение.

(10) Определението за „тесни връзки“ в настоящата директива определя минимални критерии, но това не препятства държавите-членки да го прилагат към ситуации, различни от предвидените в определението.

(11) Самият факт на придобиване на значителен дял от капитала на дадено дружество не представлява участие по смисъла на определението за „тесни връзки“, ако този дял е само временна инвестиция, което прави невъзможно упражняването на влияние върху структурата или финансовата политика на предприятието.

(12) Принципите на взаимно признаване и надзор от държавата-членка по произход изискват компетентните органи на държавите-членки да не предоставят или да отнемат разрешителни, когато такива фактори, като съдържанието на програмите за дейностите или географското разпределение на извършваните дейности ясно показват, че застрахователното предприятие е избрало правната система на държава-членка с цел да избегне по-строгите законови разпоредби в друга държава-членка, на чиято територия предприятието осъществява или възнамерява да осъществява по-голямата част от своята дейност. Застрахователното предприятие трябва да получи разрешително в държавата-членка, в която се намира седалището според устройствения му акт. Освен това държавите-членки трябва да изискват главното управление на застрахователното предприятие винаги да се намира в неговата държава-членка по произход и то действително да осъществява дейността си в нея.

(13) От практически съображения е желателно да се определи предоставянето на услуги, като се вземат предвид както установяването на застрахователното предприятие, така и мястото, където следва да се покрива задължението. Поради това задължението също трябва да бъде определено. Освен това е желателно да се разграничи извършваната дейност чрез установяването спрямо тази, извършвана чрез свободно предоставяне на услуги.

(14) Класифицирането по видове застраховки е необходимо, за да се определят по-специално дейностите, които за което се изисква задължително разрешително.

(15) Някои взаимозастрахователни сдружения, които по силата на своя правен статус отговарят на изискванията за сигурност и други специфични финансови гаранции, трябва да бъдат изключени от обхвата на настоящата директива. Трябва да бъдат изключени и организации, чиято дейност обхваща много малък сектор и е ограничена от уставите им.

(16) Животозастраховането подлежи на официално разрешително и надзор във всяка държава-членка. Следва да бъдат определени условията за предоставянето или отнемането на такова разрешително. Трябва да бъде предвидено правото на съдебно обжалване в случай на отказ или отнемане на разрешително.

(17) Желателно е да се изяснят правомощията и средствата за надзор, предоставени на компетентните органи. Желателно е също така да се предвидят специални разпоредби относно започването, упражняването и надзора на дейността чрез свободно предоставяне на услуги.

(18) Компетентните органи на държавата-членка по произход следва да отговарят за контрола на финансовото здраве на застрахователните предприятия, включително на платежоспо-

▼B

собността им, създаването на достатъчни технически резерви и обезпечаването им със съпоставими активи.

(19) Целесъобразно е да се предвиди възможност за обмен на информация между компетентните органи или институциите, които по силата на техните функции помагат да се засили стабилността на финансовата система. За да се запази конфиденциалният характер на предаваната информация, списъкът на адресатите трябва да бъде строго ограничен.

(20) Определен тип поведение, като измама или престъпления на лица, посветени във финансова тайна, може да засегне стабилността, включително целостта, на финансовата система, дори и когато засягат предприятия, различни от застрахователните предприятия.

(21) Необходимо е да се определят условията, при които се разрешава горепосочената обмяна на информация.

(22) Когато е предвидено, че разкриването на информация може да става само с изричното съгласие на компетентните органи, те могат, когато е целесъобразно, да дадат такова съгласие при спазването на определени изисквания.

(23) Държавите-членки могат да сключват споразумения за обмен на информация с трети страни, като се осигурява, че оповестената информация е предмет на адекватни гаранции за професионална тайна.

(24) С цел засилване на финансовия надзор на застрахователните предприятия и защитата на клиентите на застрахователните предприятия трябва да бъде предвидено условието, че одиторът е длъжен да докладва незабавно на компетентните органи, както е предвидено в настоящата директива, винаги когато по време на изпълнение на неговите/нейните задължения негово/нейно достояние станат факти, които могат да имат сериозни последствия за финансовото положение или организационната и счетоводна стабилност на застрахователното предприятие.

(25) Като се има предвид преследваната цел, е желателно държавите-членки да предвидят това задължение да се прилага при всяка хипотеза, когато такива факти се открият от одитора по време на изпълнение на своите задължения в предприятие, което е свързано със застрахователно предприятие.

(26) Задължението на одиторите да съобщават, когато е необходимо, на компетентните органи факти и решения, отнасящи се до застрахователно предприятие, които са станали тяхно достояние във връзка с изпълнението на задълженията им в предприятие, чиято дейност не е застрахователна, не променя само по себе си същността на техните задачи в това предприятие, нито начина, по който те трябва да изпълняват тези задачи в предприятието.

(27) Осъществяването на операции по управлението на групови пенсионни фондове не може при никакви обстоятелства да засегне правомощията, дадени на съответните органи по отношение на титулярите на активите, с които се занимава управлението.

(28) Някои разпоредби от настоящата директива определят минимални стандарти. Държава-членка по произход може да установява по-строги правила за застрахователните предприятия, получили разрешително от своите компетентни органи.

(29) Компетентните органи на държавите-членки трябва да разполагат с такива средства за надзор, които да осигурят

▼B

възможност на застрахователните предприятия да развиват дейността си по организиран начин в рамките на Общността независимо от това, дали това става съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги. По-специално, те трябва да въведат подходящи гаранции или да налагат санкции, насочени към предотвратяването на нередности и нарушения на разпоредбите на застрахователния надзор.

(30) Разпоредбите за прехвърляния на портфейли следва да включват разпоредби, които се отнасят специално до прехвърлянето на друго предприятие на портфейли от договори, сключени при режим на свободно предоставяне на услуги.

(31) Разпоредбите за прехвърляния на портфейли трябва да са в съответствие със системата за единно законово разрешително, предвидено в настоящата директива.

(32) На предприятия, учредени след датите, посочени в член 18, параграф 3, не трябва да се издава разрешително за едновременно извършване на животозастрахователна дейност и застрахователна дейност, различна от животозастраховане. На държавите-членки следва да бъде дадена възможност да позволят на предприятия, които на съответните дати, посочени в член 18, параграф 3, извършват тези дейности едновременно, да продължат да го правят, при условие че всяка от техните дейности има отделно управление, за да бъдат интересите съответно на титулярите на животозастрахователни полици и титулярите на застрахователни полици, различни от животозастрахователни полици, съответно гарантирани и минималните финансови задължения по отношение на една от дейностите да не се поемат от другата. На държавите-членки трябва да се даде възможност да изискват от тези съществуващи предприятия, установени на тяхна територия, които извършват едновременно животозастрахователна и дейност и застрахователна дейност, различна от животозастрахователна дейност, да прекратят тази практика. Освен това, специализираните предприятия следва да бъдат поставени под особен надзор, когато предприятие, извършващо застрахователна дейност, различна от животозастрахователна дейност, принадлежи към една и съща финансова група като предприятие „живот“.

(33) В настоящата директива не съществуват разпоредби, които да възпрепятстват едно съставно предприятие да се раздели на две предприятия, като едното извършва животозастрахователна дейност, а второто-застрахователна дейност, различна от животозастрахователна дейност. За да може това разделяне да се извърши при възможно най-добрите условия, препоръчително е да се позволи на държавите-членки в съответствие с разпоредбите на правото на Общността в областта на конкуренцията да предвидят подходящ данъчен режим, особено по отношение на дохода от капитала.

(34) Държавите-членки, които желаят това, трябва да могат да предоставят на едно и също предприятие разрешителни за видовете застраховки, посочени в приложение I, и за извършване на застрахователна дейност от видове 1 и 2, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби

▼B

относно започването и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ([1]). Тази възможност може да бъде обект на определени условия, що се отнася до спазването на счетоводните правила и правилата за прекратяване.

(35) Необходимо е от гледна точка на защитата на животозастрахованите всяко застрахователно предприятие да предвиди необходимите технически резерви. Изчисляването на тези резерви се извършва в по-голямата си част с помощта на актюерски методи. Тези принципи следва да се координират, за да се улесни взаимното признаване на правилата за надзор, приложими в различните държави-членки.

(36) Желателно е от съображения за разумност да се установи минимална координация на правилата за ограничаване на лихвения процент при изчисляването на техническите резерви. За целите на това ограничение, тъй като съществуващите методи са еднакво правилни, разумни и равностойни, уместно е да се даде на държавите-членки възможност за свободен избор на метод.

(37) Правилата, уреждащи изчисляване на техническите резерви и правилата, уреждащи диверсификацията, локализирането и съответствието на активите, използвани за покриване на техническите резерви, трябва да бъдат координирани, за да се улесни взаимното признаване на правилата на държавите-членки. При тази координация трябва да се вземе предвид либерализацията на движението на капитали съгласно член 56 от Договора и напредъкът, постигнат от Общността с оглед изграждането на икономически и паричен съюз.

(38) Държавата-членка по произход може да не изисква от застрахователните предприятия да инвестират активите, покриващи техните технически резерви и по-специално категории активи, тъй като такова изискване би било несъвместимо с либерализирането на движението на капитали съгласно член 56 от Договора.

(39) Необходимо е освен техническите резерви, включващи математически резерви, достатъчни по размер да покрият задълженията по застрахователни договори, застрахователните предприятия да притежават допълнителни резерви, известни като граница на платежоспособността, представени от свободни активи и със съгласието на компетентните органи от други скрити активи, които да играят ролята на буфер срещу неблагоприятни промени в дейността. Това изискване е важен елемент от финансовия надзор, целящ защита на застрахованите лица и титулярите на полици. За да има гаранция, че наложените за тази цел изисквания са определени на основата на обективни критерии, които ще поставят предприятия от еднакъв мащаб при равни конкурентни условия, е желателно границата на платежоспособността да бъде свързана с всички задължения на предприятието и с естеството и сериозността на рисковете, предизвикани от различни дейности, попадащи в приложното поле на настоящата директива. Поради това границата на платежоспособността трябва да се променя в зависимост от това дали рисковете са породени от инвестиции, смърт или само от управление. Тя трябва да бъде съответно променяна и от гледна точка на математическите резерви и рисковия капитал, записан от предприятието, на платените премии и вноски, само на резервите или на активите от тонтини.

([1]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 17).

▼B

(40) Директива 92/96/ЕИО предвижда условно определение на регулирания пазар до приемането на директива относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, която би хармонизирала това понятие на общностно равнище. Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа [1] предвижда определяне за регулирания пазар независимо от това, че изключва от неговия обхват дейностите по животозастраховане. Понятието за регулиран пазар е подходящо да бъде отнесено и към дейностите по животозастраховане.

(41) Списъкът от позиции, които определят границата на платежоспособността, изисквана от настоящата директива, взема предвид нови финансови инструменти и улеснения, предоставени на други финансови институции за създаване на техни собствени фондове. В контекста на развитието на пазара по отношение на характера на презастрахователното покритие, придобито от първични застрахователи, е необходимо компетентните органи да бъдат оправомощени да ограничат намаляването на границата на платежоспособността при определени обстоятелства. За да се подобри качеството на границата на платежоспособност, възможността за включване на бъдещи печалби в разполагаемата граница на платежоспособност трябва да бъде ограничена и да зависи от определени условия, като във всички случаи трябва да отпадне след 2009 г.

(42) Необходимо е да има изискване за гаранционен фонд, чийто размер и състав дават гаранции, че предприятията притежават необходимите средства при учредяването си и впоследствие при осъществяване на дейността им границата на платежоспособност в никакъв случай няма да падне под гарантирания минимум. Целият или определена част от този гаранционен фонд трябва да се състои от изрично определени за тази цел активи.

(43) За да се избегнат големите и резки увеличения на размера на минималния гаранционен капитал в бъдеще, трябва да се установи механизъм за увеличаването му в съответствие с европейския индекс на потребителските цени. Настоящата директива трябва да предвиди минимални стандарти за изискванията за границата на платежоспособност, а държави-членки на произход трябва да предвидят по-строги правила за застрахователните предприятия, които са получили разрешително от своите компетентни органи.

(44) Действащите разпоредби в държавите-членки по отношение на договорното право, приложимо към дейностите, описани в настоящата директива, се различават. Хармонизацията на застрахователното договорно право не е предварително условие за изграждането на вътрешния застрахователен пазар. Поради това възможността, предоставена на държавите-членки за налагане прилагането на тяхното право по застрахователните договори, покриващи задължения на тяхна територия, може да осигури гаранции за титулярите на полици. В определени случаи може да се предостави свобода да се избира право, приложимо към договора, различно от това на държавата по задължението, в съответствие с правила, предвиждащи специфични обстоятелства.

(45) При договорите по животозастраховане трябва да бъде предоставена възможност на титуляря на полицата да прекрати действието на договора в период от 14 до 30 дни.

([1]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

▼B

(46) В рамките на вътрешния пазар в интерес на титулярите на полици е те да имат достъп до най-широк обхват от съществуващите в Общността застрахователни продукти, така че да могат да изберат този, който най-пълно удовлетворява техните нужди. Държавата-членка по задължението е тази, която трябва да гарантира, че няма никакви пречки на нейна територия да се търгуват всички предлагани за продажба застрахователни продукти, стига да не противоречат на правните разпоредби от общ интерес, които са в сила в държавата-членка по задължението, и доколкото общият интерес не е гарантиран от правилата на държавата-членка по произход, стига само тези разпоредби да не дискриминират всички предприятия, осъществяващи дейност в тази държава-членка и да бъдат действително необходими и пропорционални на преследваната цел.

(47) Държавите-членки трябва да могат да гарантират, че застрахователните продукти и договорната документация, използвани по силата на правото на установяване или свободно предоставяне на услуги за покриване на задължения на тяхна територия, са в съответствие с приложимите действащи правни разпоредби, защитаващи общия интерес. Системите за надзор, които ще бъдат използвани, трябва да отговарят на изискванията на вътрешния пазар, но тяхната употреба не може да представлява предварително условие за упражняване на застрахователна дейност. От тази гледна точка системите за предварително одобрение на условията по полиците не изглежда оправдана. Поради това е необходимо да се предвидят други системи, по-подходящи за условията на вътрешния пазар, които дават възможност на всяка държава-членка да гарантира достатъчна защита на титулярите на полици.

(48) Необходимо е да се предвиди сътрудничество между компетентните органи на държавите-членки и между тези органи и Комисията.

(49) Трябва да бъде предвидена и система от санкции, които да бъдат налагани, когато застрахователното предприятие в държавата-членка, в която е поето задължението, не спазва разпоредбите, защитаващи общия интерес, приложими за това предприятие.

(50) Необходимо е да се предвидят мерки за случаите, когато финансовото положение на предприятието е такова, че за него става трудно да изпълни задълженията си. В определени случаи, когато са застрашени правата на титулярите на полици, необходимо е компетентните органи да бъдат оправомощени да се намесват на достатъчно ранен етап, но при упражняването на тези правомощия те трябва да информират застрахователните предприятия за основанията за тези надзорни действия, в съответствие с принципите на стабилна администрация и надлежен процес. Докато съществува такава ситуация, компетентните органи трябва да се въздържат да удостоверяват, че границата на платежоспособност на застрахователното предприятие е достатъчна.

(51) За целите на прилагането на актюерските методи в съответствие с изискванията на настоящата директива държавата-членка по произход може да изисква системно уведомяване относно техническите условия за изчисляване на премиите и техническите резерви, като в този случай се изключва уведомяването за общите и специални условия по полиците и търговските тарифи на предприятието.

(52) На вътрешния застрахователен пазар клиентът ще има по-голям и разнообразен избор от договори. За да може той/тя да извлече максимална полза от това разнообразие и от

▼B

увеличената конкуренция, на него/нея трябва му/й бъде предоставена цялата необходима информация, която да му/й позволи да избере договора, който най-пълно да удовлетвори неговите/нейните нужди. Това изискване за предоставяне на информация придобива още по-голямо значение, като се знае, че срокът на задължението може да бъде много дълъг. Поради това, трябва да се съгласуват минимален брой разпоредби, за да може клиентът да получава ясна и точна информация по основните характеристики на предлаганите продукти, както и подробности за органите, към които титулярите на полици, застрахованите лица или бенефициерите по договори могат да отправят своите претенции.

(53) Рекламата на застрахователни продукти е основното средство, с което се дава възможност да се упражнява ефективно застрахователната дейност в рамките на Общността. На застрахователните предприятия трябва да се остави открита възможността да използват всички нормални средства за реклама в държавата-членка по местонахождение на клона или по предоставяне на услуги. Въпреки това държавите-членки могат да изискват спазването на техните национални правила, регулиращи формата и съдържанието на рекламата със своите местни разпоредби, които са установени или в съответствие със законодателството на Общността в областта на или са приети от държавите-членки от съображения за общ интерес.

(54) В рамките на вътрешния пазар нито една държава-членка не може да забранява едновременното упражняване на застрахователна дейност на своя територия съгласно правото на установяване и свободното предоставяне на услуги.

(55) Някои държави-членки не подлагат застрахователните операции на каквато и да е форма на непряко данъчно облагане, като мнозинството от тях прилагат специални данъци и други форми на облагане. В различните държави-членки, в които се прилагат, структурата и ставката на такива данъци и налози се различават значително. Желателно е да се предотвратява възникването на различия, водещи до нарушаване на условията на конкуренция в областта на застрахователните услуги в държавите-членки. До последваща хармонизация прилагането на данъчните системи и други форми на облагане, предвидени от държавите-членки, в които са поети задълженията, може да реши този проблем, като от държавите-членки зависи да осигурят условия за събирането на тези данъци и вноски.

(56) Важно е да се въведе координация в Общността по отношение на прекратяването на застрахователните предприятия. В бъдеще е особено важно да се предвидят условия в случай на прекратяване на застрахователно предприятие, при които системата за защита, внедрена във всяка държава-членка, трябва да гарантира равно третиране по отношение на всички застрахователни кредитори независимо от националността и условията на поемане на задължението.

(57) Координираните нормативни разпоредби във връзка с прякото застраховане в Общността трябва като правило да се прилагат към всички предприятия, осъществяващи дейност на пазара, а впоследствие и към агенциите и клоновете, когато централното управление на предприятието е извън Общността. По отношение на условията за надзор настоящата директива предвижда специални разпоредби за такива агенции и клонове предвид факта, че активите на предприятията, на които принадлежат, се намират извън Общността.

▼B

(58) Желателно е да се осигури сключването на реципрочни споразумения с една или повече трети страни, което да позволи облекчаването на тези специални условия, като същевременно се съблюдава принципът тези агенции и клонове да не бъдат по-облагодетелствани от предприятията на Общността.

(59) Трябва да се предвиди гъвкава процедура, за да се направи възможна оценката на реципрочността с трети страни на общностна основа. Целта на тази процедура е не да се затворят финансовите пазари на Общността, а по-скоро, тъй като Общността възнамерява да остави финансовите си пазари отворени за останалия свят, да се засили либерализацията на глобалните финансови пазари в трети страни. С тази цел настоящата директива предвижда процедури за водене на преговори с трети страни. В краен случай трябва да се предвиди възможност да се предприемат мерки, предвиждащи прекратяване приема на заявления за издаване на разрешително или ограничаване на новите разрешителни съгласно член 5 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета ([1]).

(60) Настоящата директива следва да предвиди разпоредби за доказване на добра репутация и липса на предишна несъстоятелност.

(61) За да се постигне яснота по правния режим, приложим към животозастраховането, предмет на настоящата директива, определени разпоредби от Директиви 79/267/ЕИО, 90/619/ЕИО и 92/96/ЕИО трябва да бъдат приведени в съответствие. За тази цел определени разпоредби, отнасящи се до установяването на границата на платежоспособността и правата, придобити от клоновете на застрахователни предприятия, учредени преди 1 юли 1994 г., трябва да бъдат изменени. Трябва да бъде определено съдържанието на програмите за дейността на клонове на предприятия от трети страни, които предстои да бъдат установени в Общността.

(62) Периодично може да се налагат технически изменения на разпоредбите, предвидени в настоящата директива, за да се отрази напредъкът в застрахователния сектор. Комисията извършва тези поправки, както и когато е необходимо, след консултации с Комитета по застраховане, учреден с Директива 91/675/ЕИО на Съвета ([2]), при упражняване на пълномощията ѝ за изпълнение, предоставени с Договора. Тези мерки са с общ обхват по смисъла на член 2 от Решение 1999/468/ЕО и трябва да бъдат приети при прилагане на регулаторните процедури, предвидени в член 5 от това решение.

(63) Съгласно член 15 от Договора следва да се вземе предвид степента на усилията, които трябва да положат някои икономики, намиращи се на различни стадии на развитие. Поради това следва да бъдат приети преходни споразумения за постепенното прилагане на настоящата директива от някои държави-членки.

(64) Директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО предоставиха специална дерогация по отношение на някои предприятия, съществуващи по време на приемането на тези директиви. Впоследствие тези предприятия промениха своята структура. Поради това те повече не се нуждаят от такава специална дерогация.

(65) Настоящата директива не трябва да влияе върху задълженията на държавите-членки, във връзка с крайните

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.
([2]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 32.

▼B

срокове за въвеждане и прилагане на директивите, посочени в приложение V (Б),

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

▼B

СЪДЪРЖАНИЕ

ДЯЛ I	ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОБХВАТ
Член 1	Определения
Член 2	Приложно поле
Член 3	Дейности и организации, изключени от приложното поле на директивата
ДЯЛ II	ДОСТЪП ДО ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ
Член 4	Принцип на разрешителното
Член 5	Обхват на разрешителното
Член 6	Условия за получаване на разрешително
Член 7	План за дейността
Член 8	Акционери и съдружници с квалифицирано участие
Член 9	Отказ за издаване на разрешително
ДЯЛ III	УСЛОВИЯ, УРЕЖДАЩИ ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ
Глава 1	**Принципи и методи на финансовия надзор**
Член 10	Компетентни органи и предмет на надзора
Член 11	Надзор на клонове, установени в друга държава-членка
Член 12	Забрана на задължителното прехвърляне на част от застрахователна дейност
Член 13	Счетоводна, надзорна и статистическа информация: надзорни правомощия
Член 14	Прехвърляне на портфейл
Член 15	Квалифицирано участие
Член 15а	Срок за извършване на оценка
Член 15б	Оценка
Член 15в	Придобиване от регулирани финансови предприятия
Член 16	Професионална тайна
Член 17	Задължения на одиторите
Член 18	Извършване на дейности по животозастраховане и застрахователна дейност, различна от животозастрахователна дейност
Член 19	Разделяне на управлението на дейностите по животозастраховане и застрахователна дейност, различна от животозастрахователна дейност
Глава 2	**Правила, отнасящи се до техническите резерви и тяхното представяне**
Член 20	Формиране на технически резерви
Член 21	Премии за нови дейности
Член 22	Активи, покриващи техническите резерви
Член 23	Категории разрешени активи
Член 24	Правила за диверсифициране на инвестиции
Член 25	Договори, обвързани с ПКИПЦК или индекса на акциите
Член 26	Правила за съответствие
Глава 3	**Правила, свързани с границата на платежоспособност и гаранционния фонд**
Член 27	Налична граница на платежоспособност
Член 28	Изисквана граница на платежоспособност
Член 29	Гаранционен фонд
Член 30	Актуализиране на размера на гаранционния капитал
Член 31	Активи, които не се използват за покриване на технически резерви

▼B

Глава 4	**Договорно право и условия на застраховане**
Член 32	Приложимо право
Член 33	Общ интерес
Член 34	Правила, свързани с условията на застраховане и премиите
Член 35	Срок за анулиране
Член 36	Информация за титулярите на полици
Глава 5	**Застрахователни предприятия в затруднено положение или неизправно положение**
Член 37	Застрахователни предприятия в затруднено положение
Член 38	План за финансово възстановяване
Член 39	Отнемане на разрешително
РАЗДЕЛ IV	РАЗПОРЕДБИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДНОТО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ
Член 40	Условия за откриване на клон
Член 41	Свободно предоставяне на услуги: предварително уведомяване на държавата-членка по произход
Член 42	Свободно предоставяне на услуги: уведомяване от държавата-членка по произход
Член 43	Свободно предоставяне на услуги: промени в характера на задълженията
Член 44	Език
Член 45	Правила, свързани с условията на застраховане и премийните ставки
Член 46	Застрахователни предприятия, неспазващи правните разпоредби
Член 47	Реклама
Член 48	Прекратяване
Член 49	Статистическа информация относно трансграничните дейности
Член 50	Данък върху премиите
ДЯЛ V	ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ АГЕНЦИИ ИЛИ КЛОНОВЕ, УСТАНОВЕНИ В ОБЩНОСТТА И ПРИНАДЛЕЖАЩИ НА ПРЕДПРИЯТИЯ, ЧИИТО СЕДАЛИЩА СА ИЗВЪН ОБЩНОСТТА
Член 51	Принципи и условия за издаване на разрешително
Член 52	Правила, приложими към клонове на предприятия на трети страни
Член 53	Прехвърляне на портфейл
Член 54	Технически резерви
Член 55	Граница на платежоспособност и гаранционен фонд
Член 56	Предимства за предприятията, получили разрешителни в повече от една държава- членка
Член 57	Споразумения с трети страни
ДЯЛ VI	ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ДЪЩЕРНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА-МАЙКИ, УРЕДЕНИ ОТ ЗАКОНИТЕ НА ТРЕТА СТРАНА, И КЪМ ПРИДОБИВАНЕТО НА ДЯЛОВЕ ОТ ТАКИВА ПРЕДПРИЯТИЯ-МАЙКИ
Член 58	Информация от държавите-членки към Комисията
Член 59	Третиране, предоставяно от трети страни на застрахователни предприятия от Общността
ДЯЛ VII	ПРЕХОДНИ И ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ
Член 60	Дерогации и отмяна на ограничителните мерки
Член 61	Доказателство за добра репутация
ДЯЛ VIII	ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

▼B

Член 62	Сътрудничество между държавите-членки и Комисията
Член 63	Доклади за развитието на пазара съгласно свободното предоставяне на услуги
Член 64	Технически промени
Член 65	Процедури на комитетите
Член 66	Права, придобити от съществуващи клонове и застрахователни предприятия
Член 67	Право на съдебно обжалване
Член 68	Преразглеждане на сумите в еуро
Член 69	Въвеждане на нови разпоредби
Член 70	Информация до Комисията
Член 71	Преходен период за член 3, параграф 6, членове 27, 28, 29, 30 и 38
Член 72	Отменени директиви и тяхното съответствие с настоящата директива
Член 73	Влизане в сила
Член 74	Адресати
Приложение I	Видове застраховки
Приложение II	Правила за съпоставимост
Приложение III	Информация за титулярите на полици
Приложение IV	
Приложение V	
Част А	Директиви, отменени заедно с последващите изменения (съгласно член 72)
Част Б	Срокове за прилагане (посочена в член 72)
Приложение VI	Таблица на съответствие

▼B

ДЯЛ I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОБХВАТ

Член 1

Определения

1. По смисъла на настоящата директива:

а) „застрахователно предприятие“ означава предприятие, което е получило официално разрешително съгласно член 4;

б) „клон“ означава агенция или клон на застрахователно предприятие.

Всяко постоянно присъствие на предприятие на територията на държава-членка се третира по същия начин като агенция или клон, дори ако това присъствие не е под формата на клон или агенция, а представлява просто офис, управляван от собствен персонал на предприятието или от лице, което е независимо, но притежава постоянни пълномощия да представлява предприятието като агенция;

в) „организация“ означава главно управление, агенция или клон на предприятие;

г) „задължение“ означава задължение, представено от един от видовете застраховки или операции, посочени в член 2;

д) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която се намира главното управление на застрахователното предприятие, което поема задължението;

е) „държава-членка по регистрация на клона“ означава държавата-членка, в която се намира клонът, който покрива задължението;

ж) „държава-членка на задължението“ означава държавата-членка, където е обичайното пребиваване на титуляра на полица или ако титулярът на полица е юридическо лице — държавата-членка, където е организацията на последния, за когото се отнася договорът;

з) „държава-членка по предоставянето на услуги“ означава държавата-членка на задължението, ако задължението се покрива от застрахователно предприятие или клон, които се намират в друга държава-членка;

и) „контрол“ означава отношението между предприятие-майка и дъщерно предприятие съгласно член 1 на Директива 83/349/ЕИО на Съвета ([1]) или подобно отношение между физическо или юридическо лице и предприятие;

й) „квалифицирано участие“ означава пряко или непряко участие в предприятие, което представлява 10 % или повече от капитала, или правата на глас, или което дава възможност да се упражнява значително влияние върху управлението на предприятието, в което съществува участието.

([1]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2001/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 28).

▼M5

За целите на това определение, по смисъла на членове 8 и 15 и на другите нива на участие, посочени в член 15, се отчитат правата на глас, посочени в членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО ([1]), както и условията по отношение на тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Държавите-членки не вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционни посредници или кредитни институции могат да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени в раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО ([2]), при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и при условие че те се прехвърлят в срок една година след придобиването;

▼B

к) „предприятие-майка“ означава предприятие-майка съгласно определението в член 1 и член 2 на Директива 83/349/ЕИО;

л) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие съгласно определението в членове 1 и 2 на Директива 83/349/ЕИО; всяко дъщерно предприятие на дъщерно предприятие също се разглежда като дъщерно предприятие на предприятието, което е начело на тези предприятия;

м) „регулиран пазар“ означава:

— когато пазарът е в държава-членка, регулиран пазар съгласно определението на член 1, параграф 13 на Директива 93/22/ЕИО, и

— когато пазарът е в трета страна, финансов пазар, признат от държавата-членка по произход на застрахователното предприятие, който отговаря на сравними изисквания. Качеството на финансовите инструменти, с които се борави на този пазар, трябва да съответства на това на инструментите, използвани на регулирания пазар на съответната държава-членка;

н) „компетентни органи“ означава национални органи, които са оправомощени по силата на закона и подзаконовите актове да осъществяват надзор върху застрахователните предприятия;

о) „съпоставими активи“ означава представяне на застрахователни задължения, към които може да се предяви изискване да бъдат изплатени в определена валута от активи, изразени или реализуеми в същата валута;

п) „локализиране на активи“ означава наличие на активи, движими или недвижими, в държава-членка, но не включва изискването движимите активи да бъдат депозирани или недвижимите да бъдат обект на ограничителни мерки като вписване на ипотеки; активите, представени от претенции срещу длъжници, се счита, че се намират в държавата-членка, където са реализуеми;

р) „рисков капитал“ означава сума, платима при смърт, намалена с математическите резерви за основния риск;

([1]) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. за хармонизиране на изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

([2]) Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансовите инструменти (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

▼B

c) „тесни връзки“ означава ситуация, посредством която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез:

i) участие, което означава притежаване, пряко или чрез контролиране на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на предприятие; или

ii) контрол, който означава отношенията между предприятие-майка и дъщерно предприятие във всичките случаи, посочени в член 1, параграфи 1 и 2 на Директива 83/349/ЕИО, или подобни отношения между физически или юридически лица и предприятие; всяко дъщерно предприятие на дъщерно предприятие също се разглежда като дъщерно предприятие на предприятието, което е начело на тези предприятия.

Ситуация, в която две или повече физически или юридически лица са постоянно свързани с едно и също лице чрез контрол, трябва също да се разглежда като тясна връзка между такива лица;

▼M3

т) „презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие по смисъла на член 2, буква в) от Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането ([1])

▼B

2. Навсякъде в настоящата директива, където има позовавания към еуро, равностойността в националната валута, която следва да бъде одобрена, от 31 декември всяка година ще бъде тази от последния ден на предшестващия месец октомври, в който съществуват обменни курсове за всички валути на Общността.

Член 2

Приложно поле

Настоящата директива се отнася до достъпа до и упражняването чрез самостоятелна заетост на дейност по пряко застраховане, която се извършва от предприятия, установени в държава-.членка, или които искат да се установят в такава, и която обхваща дейностите, посочени по-долу:

1. Следните видове застраховки, когато са на договорна основа:

а) застраховка „Живот“, а именно видът застраховка, който включва в частност застраховка само за доживяване до определена възраст, застраховка само за смърт, застраховка за доживяване до определена възраст или за по-ранна смърт, застраховка „Живот“ с връщане на премии, застраховка за женитба, застраховка за раждане;

б) анюитети;

в) допълнителни застраховки, извършвани от животозастрахователните предприятия, и по-специално застраховка срещу телесна повреда, включително неработоспособност, застраховка срещу смърт, причинена от злополука, и застраховка срещу инвалидност, причинена от злополука или болест, когато тези различни видове застраховки са сключени като допълнение към застраховка „Живот“;

г) видът застраховка, съществуващ в Ирландия и Обединеното кралство, известна като „неотменяема пожизнена здравна застраховка“.

([1]) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.

▼B

2. Следните операции, когато те са на договорна основа, дотолкова доколкото подлежат на надзор от страна на административните органи, отговорни за контрола на частното застраховане:

   а) тонтини, при които се учредяват асоциации от участници с цел съвместно да капитализират вноските си и впоследствие да разпределят натрупаните по този начин активи между преживелите лица или бенефициерите на починалите лица;

   б) операции по изкупуване на капитал, основани на актюерски изчисления, при които се поемат задължения с точно определен срок и размер в замяна на еднократни или периодични плащания, договорени предварително;

   в) управление на групови пенсионни фондове, т.е. операции, които за съответното предприятие означават управление на инвестиции, и по-специално на активи, представляващи резервите на организациите, които извършват плащанията при смърт, преживяване, или в случай на прекратяване или съкращаване на дейност;

   г) операциите, посочени в буква в), когато те са съпроводени от застраховка, покриваща както консервирането на капитала, така и изплащането на минимална лихва;

   д) операциите, извършвани от застрахователните предприятия, като тези, посочени в глава 1, дял 4 на книга IV от френския „Code des assurances“.

3. Операции, свързани с продължителността на човешкия живот, определени в или предвидени от законодателството по социалното осигуряване, когато те се извършват или управляват от застрахователните предприятия на техен собствен риск в съответствие със законите на държавата-членка.

Член 3

Дейности и организации, изключени от приложното поле на директивата

Настоящата директива не се отнася до:

1. при условията на прилагане на разпоредбите на член 2, параграф 1, буква в), класовете, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО;

2. операции на спестовни и взаимоспомагателни институции, чиито обезщетения варират в зависимост от наличните средства и които изискват от всеки един от членовете си да участва с вноска в еднакъв за всички размер;

3. операции, извършвани от организации, различни от предприятията, посочени в член 2, чиято цел е да осигуряват обезщетения за заети или самостоятелно заети лица, принадлежащи към предприятие или група предприятия, към професия или група професии, в случай на смърт или преживяване или в случай на прекратяване или ограничаване на дейност независимо от това дали задълженията, произтичащи от такива операции, са напълно покрити по всяко време от математически резерви;

4. при условие, че се прилага член 2, параграф 3, застраховки, представляващи част от законоустановената система за социално осигуряване;

5. организации, които се задължават да осигуряват обезщетения единствено в случай на смърт, когато размерът на тези обезщетения не надвишава средните разходи за погребение за една смърт или когато обезщетенията са в натура;

▼B

6. взаимозастрахователни сдружения, когато:

   — уставът съдържа разпоредби за предявяване на искане за плащане на допълнителни вноски или за намаляване на обезщетенията, или за помощ от други лица, които са се задължили да я осигурят, и

   — годишният доход от вноски за дейностите, обхванати от настоящата директива, не надхвърля 5 милиона еуро за три последователни години. Ако тази сума бъде превишена за три последователни години, настоящата директива се прилага от четвъртата година.

   Въпреки това, разпоредбите на настоящия параграф не пречат на взаимозастрахователните предприятия да прилагат настоящата директива и да бъдат лицензирани в съответствие с нея;

7. „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ в Германия, освен ако нейният устав не бъде променен по отношение на обхвата на нейните дейности;

8. пенсионните дейности на пенсионните застрахователни предприятия, определени в Закона за осигуряване на заетите лица (TEL) и други сходни финландски закони, при условие че:

   а) пенсионните застрахователни предприятия, които по финландското право досега бяха задължени да имат отделни системи за управление и отчетност на пенсионните си дейности, ще учредят освен това отделни юридически лица за извършването на тези дейности от датата на присъединяването;

   б) финландските органи позволят по недискриминационен начин на всички граждани и дружества от държавите-членки да извършват в съответствие с финландското законодателство, дейностите, посочени в член 2, свързани с това освобождаване посредством:

      — собственост или участие в съществуващо застрахователно предприятие или група, или

      — създаване или участие в ново застрахователно предприятие или групи, включително пенсионни застрахователни предприятия;

   в) финландските органи предоставят на Комисията за одобрение отчет в рамките на три месеца от датата на присъединяването, който информира какви мерки са били предприети за отделянето на дейностите по TEL от обичайните застрахователни дейности, извършвани от финландските застрахователни предприятия, за да отговарят на всички изисквания на настоящата директива.

ДЯЛ II

ДОСТЪП ДО ЖИВОТОЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

Член 4

Принцип на разрешително

Започването на дейностите, обхванати в настоящата директива, подлежи на предварително официално разрешително.

Такова разрешително се иска от органите на държавата-членка по произход от:

а) всяко предприятие, което установява своето главно управление на територията на тази държава;

▼B

б) всяко предприятие, което, получило разрешително по първа алинея, разширява своята дейност върху целия клас или върху други класове застраховки.

Член 5

Обхват на разрешителното

1. Разрешителното е валидно за цялата Общност. То позволява на застрахователното предприятие да извършва дейността си там съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги.

2. Разрешителното се дава за определен клас застраховка, включен в списъка в приложение I. То обхваща целия клас, освен ако кандидатът не желае да покрива само някои от рисковете, спадащи към този клас.

Компетентните органи могат да ограничат искането разрешително за един от класовете до операциите, определени в схемата за операциите съгласно член 7.

Всяка държава-членка може да даде разрешително за два или повече класа, когато националното ѝ законодателство позволява такива класове да бъдат извършвани едновременно.

Член 6

Условия за получаване на разрешително

1. Държавата-членка по произход изисква всяко застрахователно предприятие, за което се иска разрешително:

а) да приеме една от следните форми:

— за Кралство Белгия: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap opaandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société cooperative/coöperatieve vennootschap“,

▼M4

— когато се отнася за България: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперация,“,

▼M1

— îкогато се касае за Чешката република: „akciová společnost“, „družstvo“,

▼B

— за Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tvaergående pensionskasser)“,

— за Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,

▼M1

— когато се касае за Република Естония: „aktsiaselts“,

▼B

— за Република Франция: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ и „mutuelles régies par le code de la mutualité“,

— за Ирландия: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“ и „societies registered under the Friendly Societies Acts“,

▼B

— за Република Италия: „societa per azioni“, „societa cooperativa“, „mutua di assicurazione“,

▼M1

— когато се касае за Република Кипър: „Εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“,

— когато се касае за Република Латвия: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“,

— когато се касае за Република Литва: „akcinės bendrovės“, „uždarosios akcinės bendrovės“,

▼B

— за Великото Херцогство Люксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société cooperative“,

▼M1

— когато се касае за Република Унгария: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“,

— когато се касае за Република Малта: „kumpanija pubblika“, „kumpanija privata“, „fergha“, „Korp ta' l- Assikurazzjoni Rikonnoxxut“,

▼B

— за Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,

— за Великобритания: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“,

— за Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“,

— за Кралство Испания: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“,

— за Република Португалия: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“,

▼M4

— когато се касае за Румъния: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“,

▼M1

— когато се касае за Република Полша: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“,

▼B

— за Република Австрия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“,

▼M1

— когато се касае за Република Словения: „delniška družba“, „druħba za vzajemno zavarovanje“,

— когато се касае за Република Словакия: „akciová spoločnost“,

▼B

— за Република Финландия: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försakringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“,

— за Кралство Швеция: „försakringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“.

Едно застрахователно предприятие може също така да приеме формата на европейско дружество, след като бъде създадено.

▼B

Освен това държавите-членки могат, при необходимост, да учредяват предприятия във всяка установена от публичното право форма, при условие че предметът на дейността им включва застрахователни операции при условия, еднакви с тези, при които работят предприятията, учредени съгласно условията на частното право;

б) да ограничи своя предмет до дейностите, предвидени в настоящата директива, и операциите, пряко произтичащи от това, като изключи всяка друга търговска дейност;

в) да предостави схема на операциите в съответствие с член 7;

г) да притежава минималния гаранционен фонд, предвиден в член 29, параграф 2;

д) да бъде ефективно управлявано от лица с добра репутация със съответната професионална квалификация или опит.

2. Когато съществуват тесни връзки между застрахователното предприятие и други физически или юридически лица, компетентните органи издават разрешително само ако тези връзки не препятстват упражняването на техните надзорни функции.

Компетентните органи отказват разрешително, ако законовите, подзаконовите и административните разпоредби на страни, които не са членки, уреждащи едно или повече физически или юридически лица, с които застрахователното предприятие има тесни връзки, или трудности, свързани с тяхното прилагане, препятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Компетентните органи изискват застрахователните предприятия да им предоставят информацията, необходима за непрекъснатото контролиране на спазването на условията, посочени в настоящия параграф.

3. Държавите-членки изискват главните управления на застрахователните предприятия да се намират в държавата-членка, където са и техните седалища според устройствения акт.

4. От застрахователното предприятие, което иска разрешително за разширяване на своята дейност с други класове застраховки или да разшири обхвата на разрешително, покриващо само някои рискове, принадлежащи към един клас застраховки, се изисква да предостави схема на операции в съответствие с член 7.

Освен това от предприятието се изисква да докаже, че притежава границата на платежоспособността, предвидена в член 28, и гаранционния фонд по член 29, параграфи 1 и 2.

5. Държавите-членки не приемат разпоредби, които изискват предварително одобрение или системно съобщаване на общите и специални условия по полиците, на премиите, техническите бази, използвани по-специално за изчисляване на премиите и техническите резерви, или на формулярите и други печатни документи, които застрахователното предприятие възнамерява да използва в своята работа с титулярите на полици.

Независимо от първа алинея и единствено с цел да се провери съответствието с националните разпоредби, засягащи актюерските принципи, държавата-членка по произход може да изисква регулярни уведомления относно техническите бази, използвани за изчисляване на премиите и техническите резерви, без това изискване да съставлява предварително условие едно застрахователно предприятие да развива дейността си.

Нищо в настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да запазят в сила или да представят законови, подзаконови или административни разпоредби, изискващи одобрение на учредителния договор и устава, както и представянето на всякакви

▼B

други документи, необходими за нормалното упражняване на надзор.

Не по-късно от 1 юли 1999 г. Комисията представя на Съвета доклад относно изпълнението на условията по настоящия параграф.

6. Разпоредбите, посочени в параграфи от 1 до 5, не могат да изискват всяко заявление за издаване на разрешително да бъде разглеждано в светлината на пазарните икономически изисквания.

Член 7

План за дейността

Планът за дейността, посочен в член 6, параграф 1, буква в), и параграф 4, включва данни или доказателства за:

а) естеството на задълженията, които застрахователното предприятие има намерение да покрива;

б) ръководните принципи по отношение на презастраховането;

в) позициите, съставляващи минималния гаранционен фонд;

г) разчетите за разходите по въвеждане на административните услуги и организацията за обезпечаване на дейността и финансовите средства, предназначени за покриване на разходите;

и в допълнение към първите три финансови години:

д) план с подробни разчети за приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии;

е) прогнозен баланс;

ж) разчети, свързани с финансовите средства, предназначени да покриват застрахователните задължения и границата на платежоспособност.

Член 8

Акционери и съдружници с квалифицирано участие

Компетентните органи на държавата-членка по произход не издават разрешително на предприятие за достъп до застрахователна дейност, преди да получат информация за самоличността на акционерите или съдружниците, преки или непреки, физически или юридически лица, които имат квалифицирано участие в това предприятие, както и за размера на това участие.

Същите органи отказват разрешително, ако, като отчитат необходимостта да се осигури стабилно и разумно управление на застрахователно предприятие, те не са удовлетворени, що се отнася до квалификацията на акционерите или съдружниците.

Член 9

Отказ за издаване на разрешително

Всяко решение да се откаже разрешително се придружава от точни основания за отказа, като въпросното предприятие трябва да бъде уведомено за него.

Всяка държава-членка предвижда право всеки отказ да подлежи на съдебно обжалване.

Такова право трябва да се предвиди и що се отнася до случаите, когато компетентните органи не са разгледали заявление за

▼B

издаване на разрешително до изтичането на шест месеца от датата на нейното получаване.

▼M3

Член 9а

Предварителни консултации с компетентните власти на други държави-членки

1. С компетентните власти на другите заинтересовани държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на животозастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка.

2. С компетентния орган на заинтересованата държава-членка, който отговаря за надзора върху кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на животозастрахователно предприятие, което е:

а) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

б) дъщерно дружество на предприятието-майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или

в) контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността.

3. Съответните компетентни власти, посочени в параграфи 1 и 2, провеждат консултации помежду си, по-специално при оценката на годността на акционерите, както и на репутацията и опита на директорите, участващи в управлението на друг стопански субект от същата група. Те обменят информация относно годността на акционерите, както и относно репутацията и опита на директорите, която е релевантна за другите заинтересовани, от издаването на лиценз, компетентни власти, както и за текущата оценка на съответствието с оперативните условия.

▼B

ДЯЛ III

УСЛОВИЯ, УРЕЖДАЩИ ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ

ГЛАВА 1

ПРИНЦИПИ И МЕТОДИ НА ФИНАНСОВИЯ НАДЗОР

Член 10

Компетентни органи и предмет на надзора

1. Финансовият надзор на застрахователно предприятие, включително на дейността, която тя извършва чрез клонове или свободното предоставяне на услуги, е от компетенциите единствено

▼B

на държавата-членка по произход. Ако компетентните органи на държавата-членка на задължението имат основание да считат, че дейността на дадено застрахователно предприятие може да застраши нейната финансова стабилност, те уведомяват компетентните органи на държавата-членка по произход на предприятието. Последните определят дали предприятието отговаря на принципите за финансов надзор, предвидени в настоящата директива.

2. Финансовият надзор включва проверка на цялостната дейност на застрахователното предприятие, състоянието на неговото платежоспособност, формирането на технически резерви, включително на математическите резерви и активите, които ги покриват, в съответствие с утвърдените правила или практики, спазвани в държавата-членка по произход съгласно разпоредбите, одобрени на общностно равнище.

▼M3

Държавата-членка по произход на застрахователното предприятие не може да възрази срещу презастрахователен договор, сключен от застрахователното предприятие с презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, или от застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или с настоящата директива, по причини, които са пряко свързани с финансовата стабилност на презастрахователното или застрахователното предприятие.

▼B

3. Компетентните органи на държавата-членка по произход изискват всяко застрахователно предприятие да има стабилни административни и отчетни процедури и адекватни механизми за вътрешен контрол.

Член 11

Надзор на клонове, установени в друга държава-членка

Държавата-членка по регистрация на клона предвижда, когато застрахователно предприятие, получило разрешително в друга държава-членка, осъществява дейност чрез клон, компетентните органи на държавата-членка по произход да могат, след като предварително са информирали компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона, те самите или чрез посредничеството на лица, назначени за тази цел, да извършат проверка на място на информацията, необходима за финансовия надзор на предприятието. Органите на държавата-членка по регистрация на клона могат да вземат участие в тази проверка.

Член 12

Забрана на задължителното прехвърляне на част от застрахователна дейност

Държавите-членки не могат да изискват застрахователните предприятия да прехвърлят част от застрахователните си дейности, изброени в член 2, на организация или организации, посочени в националните нормативни актове.

Член 13

Счетоводна, надзорна и статистическа информация: надзорни правомощия

1. Всяка държава-членка изисква всяко застрахователно предприятие, чието главно управление се намира на нейна територия,

▼B

да представя годишен отчет, който обхваща всички видове операции, финансовото ѝ положение и платежоспособност.

2. Държавите-членки изискват застрахователните предприятия, чиито главни управления се намират на тяхна територия, да предоставят периодично отчети заедно със статистически документи, които са необходими за целите на надзора. Компетентните органи си предоставят един на друг документи и информация, полезни за целите на надзора.

3. Всяка държава-членка предприема всички необходими стъпки, за да гарантира, че компетентните органи разполагат с правомощията и средствата, необходими за надзора на дейността на застрахователни предприятия, чиито главни управления се намират на нейна територия, включително на дейността, осъществявана извън тази територия, в съответствие с директивите на Съвета, уреждащи тези дейности с оглед прилагането им.

Тези правомощия и средства по-специално дават възможност на компетентните органи:

а) да правят подробни проучвания относно състоянието на застрахователното предприятие и цялостната ѝ дейност, *inter alia*, посредством:

— събиране на информация или изискване да се представят документи във връзка с нейната застрахователна дейност,

— провеждане на проучвания на място в помещенията на застрахователното предприятие;

б) да предприемат по отношение на застрахователното предприятие, нейните директори или управители или лицата, които я контролират, съответните необходими мерки, които да гарантират, че дейността на предприятието се осъществява съгласно законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които предприятието трябва да съблюдава във всяка държава-членка и по-специално планът за дейността, дотолкова доколкото тя остава задължителна; да предотвратява или поправя всички нередности, които са в ущърб на интересите на застрахованите лица;

в) да осигури прилагането на тези мерки, ако е необходимо и принудително, по съдебен път, когато е подходящо.

Държавите-членки могат също така да предвидят компетентните органи да придобиват всякаква информация по отношение на договорите, които са притежание на посредниците.

Член 14

Прехвърляне на портфейл

1. В съответствие с условията, предвидени от националното право, всяка държава-членка издава разрешителни на застрахователни предприятия, чиито главни управления се намират на нейна територия, да прехвърлят целите или част от своите портфейли с договори, сключени или съгласно правото на установяване, или свободното предоставяне на услуги на цесионер, установен в Общността, ако компетентните органи на държавата-членка по произход на цесионера удостоверят, че след прехвърлянето последният има собствени средства, които съответстват на границата на платежоспособност.

2. Когато клон има намерение да прехвърли целия или част от портфейла си с договори, сключени или съгласно правото на установяване, или свободното предоставяне на услуги, трябва да се направи допитване до държавата-членка по регистрация на клона.

▼B

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, органите в държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие издават разрешително за прехвърлянето, след като получат съгласието на компетентните органи на държавите-членки на задължението.

4. Компетентните органи на държавите-членки, до които е отправено запитване, дават своето становище или съгласие на компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие в рамките на три месеца след получаване на запитването; липсата на отговор от органите, до които е отправено запитването през този период от време, се счита за благоприятно становище или за мълчаливо съгласие.

5. Прехвърляне, разрешено съгласно настоящия член, се публикува, както е предвидено от националното право в държавата-членка на задължението. Такива прехвърляния автоматически стават валидни по отношение на титулярите на полици, застрахованите лица и всички други лица, които имат права или задължения, произтичащи от прехвърлените договори.

Настоящите разпоредби не засягат правото на държавите-членки да дадат възможност на държателите на полици да прекратят договорите си в определен период след прехвърлянето.

Член 15

Квалифицирано участие

▼M5

1. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, или такива лица, действащи съгласувано (наричани по-долу „предложил приобретател“), които или са взели решение да придобият, пряко или непряко, квалифицирано си участие в застрахователно предприятие, или допълнително да увеличат пряко или непряко такова участие, в резултат на което делът на правата на глас или капитала, който държат, би достигнал или надвишил 20, 30 или 50 %, или застрахователното предприятие би станало тяхно дъщерно предприятие, наричано по-долу „предложено придобиване“, първо да нотифицират писмено компетентните органи на застрахователното предприятие, в което те се стремят да придобият или увеличат квалифицирано участие, като посочват размера на предвиденото участие и съответната информация по член 15б, параграф 4. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, в които съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

_____

2. Държавите-членки изискват всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да се разпореди, пряко или непряко, с квалифицирано участие в застрахователно предприятие, първо да нотифицира писмено компетентните органи на държавата-членка по произход за размера на неговото/нейното участие. Такова лице също така следва да нотифицира компетентните органи, ако той/тя възнамерява да намали своето квалифицирано участие, така че частта от правата на глас или от притежавания капитал би спаднал под 20, 30 или 50 % или застрахователното предприятие би престанало да бъде негово/нейно дъщерно предприятие. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

▼B

3. Застрахователните предприятия уведомяват компетентните органи на държавата-членка по произход, когато узнаят за придобиване или разпореждане с участия в своя капитал, които стават причина за превишаване или намаляване на участията под границите, посочени в параграфи 1 и 2.

Те също така поне един път годишно ги осведомяват за имената на акционерите и съдружниците, притежаващи квалифицирани участия, и за размера на тези участия, както са представени например в информацията за годишните общи събрания на акционерите и съдружниците или в резултат от спазването на разпоредбите, отнасящи се за дружества, регистрирани на фондовите борси.

4. Държавите-членки изискват, ако влиянието, упражнявано от лицата, посочени в параграф 1, има вероятност да действа в ущърб на стабилното и разумно управление на застрахователното предприятие, компетентните органи на държавата-членка по произход да предприемат съответните мерки, които да сложат край на това положение. Подобни мерки могат да включват: предписания, налагане на санкции на директори и управители или спиране на упражняването на правата на глас, произтичащи от акциите, притежавани от съответните акционери или съдружници.

Подобни мерки се прилагат по отношение на физически или юридически лица, в случай че не са изпълнили задължението да предоставят предварителната информация, предвидена в параграф 1. В случай че бъде придобито участие въпреки възражението на компетентните органи, държавите-членки, независимо от другите санкции, които ще бъдат наложени, предвиждат или да се прекрати упражняването на съответните права на глас, или да се обявят за недействителни подадените гласове, или възможност те да се анулират.

▼M5

Член 15а

Срок за извършване на оценка

1. Компетентните органи изпращат своевременно и във всички случаи в рамките на два работни дни след получаване на нотификацията, изисквана по член 15, параграф 1, както и след евентуално последващо получаване на информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, писмено потвърждение за получаването до предложилия приобретател.

Компетентните органи разполагат с максимален срок шестдесет работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на нотификацията и на всички документи, които държавата-членка изисква да се прилагат към нотификацията въз основа на списъка, посочен в член 15б, параграф 4, наричан по-долу „срок за извършване на оценка“, за да извършат оценката, посочена в член 15б, параграф 1, наричана по-долу „оценка“.

Компетентните органи информират предложилия приобретател за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка, при потвърждаване на получаването на нотификацията.

2. Компетентните органи могат по време на срока за извършване на оценка, ако е необходимо, но не по-късно от петдесетия работен ден от срока за извършване на оценка, да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и уточнява необходимата допълнителна информация.

За периода между датата на изискване на информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на отговор от предложилия приобретател срокът за извършване на оценка се прекъсва. Това прекъсване не може да надвишава двадесет работни дни.

▼M5

Всяко допълнително искане от страна на компетентните органи за допълване или изясняване на информацията се отправя по преценка на компетентните органи, но то не може да води до прекъсване на срока за извършване на оценка.

3. Компетентните органи могат да удължат прекъсването, посочено в параграф 2, втора алинея, най-много до тридесет работни дни, ако предложилият приобретател:

а) се намира или е регулиран извън Общността; или

б) е физическо или юридическо лице, което не подлежи на надзор съгласно настоящата директива или директиви 85/611/ЕИО ([1]), 92/49/ЕИО ([2]), 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО или 2006/48/ЕО ([3]).

4. Ако след извършване на оценката компетентните органи решат да се противопоставят на предложението за придобиване, те информират предложилия приобретател в писмена форма, като представят мотивите за решението, в рамките на два работни дни, като не излизат извън рамките на срока за извършване на оценка. При спазване на разпоредбите на националното законодателство, по искане на предложилия приобретател може да бъде публично оповестено подходящо изложение на мотивите за решението. Това не възпрепятства държавите-членки да разрешат на компетентните органи да извършат подобно публично оповестяване без това да е поискано от предложилия приобретател.

5. Ако в рамките на срока за извършване на оценката компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на предложението за придобиване, предложеното придобиване се смята за одобрено.

6. Компетентните органи могат да определят максимален срок за сключване на предложеното придобиване и по целесъобразност да го удължат.

7. Държавите-членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в настоящата директива, за нотификация и одобрение от компетентните органи на преки или непреки придобивания на права на глас или на капитал.

Член 15б

Оценка

1. При оценяване на нотификацията, предвидена в член 15, параграф 1, и на информацията, посочена в член 15а, параграф 2, компетентните органи, с оглед гарантиране на стабилното и разумно управление на застрахователното предприятие, в което се предлага придобиване, и като отчитат възможното въздействие на предложилия приобретател върху застрахователното предприятие, преценяват доколко предложилият приобретател е подходящ, както

([1]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9)

([2]) Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО.

([3]) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) (ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО.

▼M5

и финансовата стабилност на предложеното придобиване съгласно всеки един от следните критерии:

а) репутацията на предложилия приобретател;

б) репутацията и опита на всяко лице, което ще ръководи работата на застрахователното предприятие в резултат на предложеното придобиване;

в) финансовата стабилност на предложилия приобретател, по-специално във връзка с вида дейност, която се провежда или предвижда в застрахователното предприятие, в което се предлага придобиване;

г) дали застрахователното предприятие ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, които се основават на настоящата директива и, където е приложимо, на други директиви, по-специално директиви 98/78/ЕО ([1]) и 2002/87/ЕО ([2]), и по-специално дали групата, от която то ще стане част, има структура, която позволява упражняване на ефективен надзор, ефективен обмен на информация между компетентните органи и разпределяне на отговорностите между компетентните органи;

д) дали съществуват разумни основания за подозрение, че във връзка с предложеното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит за извършване на пране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО ([3]), или че осъществяването на предложеното придобиване би увеличило риска от това.

2. Компетентните органи могат да възразят срещу предложеното придобиване само ако са налице сериозни основания за това съгласно критериите, посочени в параграф 1, или ако предоставената от предложилия приобретател информация е непълна.

3. Държавите-членки не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на участие, което следва да бъде придобито, нито да разрешават на компетентните си органи да разглеждат предложеното придобиване от позицията на икономическите нужди на пазара.

4. Държавите-членки оповестяват списък с информацията, която е необходима за извършване на оценката и която следва да бъде предоставена на компетентните органи при изпращане на нотификацията по член 15, параграф 1. Необходимата информация следва да съответства и да бъде приспособена към естеството на предложилия приобретател и предложеното придобиване. Държавите-членки не могат да изискват информация, която не е от значение за извършване на предварителна оценка.

5. Независимо от разпоредбите на член 15а, параграфи 1, 2 и 3, когато на компетентния орган са изпратени нотификации за две или повече предложения за придобиване или увеличаване на квалифицирани участия в едно и също застрахователно предприятие,

([1]) Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителния надзор върху застрахователни и презастрахователни предприятия, които са част от застрахователна или презастрахователна група (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2005/68/ЕО.

([2]) Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1). Директива, изменена с Директива 2005/1/ЕО.

([3]) Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на прането на пари и финансирането на тероризма (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

▼M5

този орган третира предложилите приобретатели по недискриминационен начин.

Член 15в

Придобиване от регулирани финансови предприятия

1. Съответните компетентни органи работят в тясна консултация помежду си при осъществяване на оценката, ако предложилият приобретател е едно от следните:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 1а, точка 2 от Директива 85/611/ЕИО, наричано по-долу „управляващо дружество ПКИПЦК“, одобрено в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването; или

в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването.

2. Компетентните органи си предоставят без необосновано забавяне всякаква информация, която е съществена или от значение за оценката. В тази връзка компетентните органи обменят помежду си при поискване всякаква информация, която е от значение, и по своя собствена инициатива съобщават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, одобрил застрахователното предприятие, за което е направено предложението за придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на компетентния орган, който отговаря за предложилия приобретател.

▼B

Член 16

Професионална тайна

1. Държавите-членки предвиждат всички лица, работещи или работили за компетентните органи, както и одиторите или експертите, действащи от името на компетентните органи, да бъдат обвързани от задължението да пазят професионална тайна. Това означава, че никаква поверителна информация, която те могат да получат по време на изпълнение на задълженията си, не може да бъде разкривана на друго лице или органи при никакви обстоятелства, освен в съкратена или обобщена форма, така че отделните застрахователни предприятия да не могат да бъдат идентифицирани, без това да засяга случаите, предмет на наказателното право.

Въпреки това, когато застрахователно предприятие е обявено в несъстоятелност или е принудително прекратено, при гражданско или търговско съдопроизводство може да бъде разкрита поверителна информация, която не се отнася до трети лица, които се опитват да спасят това предприятие.

2. Разпоредбите на параграф 1 не препятстват обмена на информация между компетентните органи на различни държави-членки в съответствие с директивите, приложими към застрахо-

▼B

вателни предприятия. Тази информация подлежи на условията за професионална тайна, посочена в параграф 1.

3. Държавите-членки могат да сключват договори за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни или с органи на трети страни съгласно параграфи 5 и 6, само при условие че за разкриваната информация съществуват гаранции за професионална тайна, които са поне равностойни на тези в настоящия член. Такъв обмен на информация трябва да бъде предвиден за изпълнение на надзорните задачи на посочените органи или институции.

Ако информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и ако е целесъобразно, само за целите, за които тези органи са дали своето съгласие.

▼M3

4. Компетентните власти, които получават поверителна информация по силата на параграфи 1 и 2, могат да я използват само при изпълнението на задълженията си,:

— за да проверят изпълнението на условията, регулиращи започването на застрахователна дейност, както и да обезпечат наблюдението на извършването на тази дейност, особено по отношение на техническите резерви, границите на платежоспособност, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол, или

— за да налагат наказания,

— при административни обжалвания срещу решения на компетентния орган, или

— в съдебни производства, открити по силата на член 67 или съгласно специалните разпоредби, предвидени в настоящата директива и други директиви, приети в областта на застрахователните и презастрахователните предприятия.

5. Параграфи 1 и 4 не засягат обмена на информация в рамките на една държава-членка, където са на лице две или повече компетентни власти или между държавите-членки, между компетентните власти и:

— властите, отговорни за официалния надзор върху кредитни институции и други финансови организации, както и властите, отговорни за надзора на финансовите пазари,

— органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, и

— лицата, отговорни за извършването на законоустановен одит на счетоводните сметки на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции,

при изпълнението на техните надзорни функции и при разкриването на информация пред органи, които администрират принудителни ликвидационни производства или гаранционни фондове, необходима им за изпълнението на техните задължения. Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на задължението за спазване на професионална тайна, определено в параграф 1.

6. Независимо от параграфи 1—4, държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните власти и:

— властите, отговорни за надзора върху органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, или

▼M3

— властите, отговорни за надзора върху лицата, натоварени с извършването на законоустановен одит на счетоводните сметки на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции, или

— независими актюери на застрахователни предприятия и презастрахователни предприятия, които извършват законоустановен надзор върху тези предприятия, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

— тази информация е за целите на извършването на законоустановения надзор, упоменат в първата алинея;

— информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в параграф 1 условия за спазване на професионална тайна;

— когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.

▼B

7. Независимо от параграфи от 1 до 4 държавите-членки могат, с цел укрепване на стабилността включително целостта на финансовата система, да разрешат обмен на информация между компетентните органи и органите или организациите, отговорни по закон за откриване и разследване на нарушенията на дружествено право.

Държавите-членки, които използват възможността, предвидена в първа алинея, изискват да бъдат спазвани поне следните условия:

— информацията да се използва за изпълнение на задачата, посочена в първа алинея,

— информацията, получена във връзка с това, да бъде предмет на професионална тайна, предвидена в параграф 1,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестявана без изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили, и, ако е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали своето съгласие.

Когато в държава-членка органите или институциите, посочени в първа алинея, изпълняват своята задача по разкриване или разследване с помощта, предвид специфичните им компетенции, на лица, назначени за тази цел и незаети в обществения сектор, възможността за обмен на информация, предвидена в алинея първа, може да обхване и върху такива лица съгласно условията, предвидени във втора алинея.

За да се приложат разпоредбите на третото тире на втора алинея, органите или институциите, посочени в първа алинея, съобщават на компетентните органи, които са разкрили информацията, имената и точните отговорности на лицата, до които тя трябва да бъде изпратена.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на органите или институциите, които могат да получат информация съгласно настоящия параграф.

▼B

Преди 31 декември 2000 г. Комисията изготвя отчет относно прилагането на настоящия параграф.

▼M3

8. Параграфи 1—7 не препятстват компетентния орган да предоставя:

— на централни банки и други органи с подобна функция в качеството им на парични органи,

— когато е уместно, на други публични власти, отговорни за надзора на платежните системи,

информация, която е предназначена за изпълнението на техните задачи, както и не препятстват тези власти или органи да предават на компетентните власти такава информация, от каквато те могат да се нуждаят за целите на параграф 4. Информацията, получена в този контекст, е предмет на условията за спазване на професионална тайна, определени в настоящия член.

▼B

9. Освен това, независимо от параграфи 1 и 4, държавите-членки могат, съгласно разпоредбите, предвидени от закона, да разрешават разкриването на определена информация на други ведомства на тяхната централна държавна администрация, които отговарят за законодателството по надзора на кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните услуги и застрахователните предприятия, както и на инспекторите, действащи от името на тези ведомства.

Въпреки това, такова разкриване на информация може да се извърши, само когато е необходимо за целите на финансовия надзор.

Въпреки това, държавите-членки предвиждат информацията, получена съгласно параграфи 2 и 5 и тази, придобита посредством проверка на място съгласно член 11, да не може да бъде разкривана в случаите, посочени в настоящия параграф, освен с изричното съгласие на компетентните органи, които са разкрили информацията или на компетентните органи на държавата-членка, в която е извършена проверката на място.

Член 17

Задължения на одиторите

1. Държавите-членки предвиждат поне следното:

а) всяко лице, получило разрешително по смисъла на Директива 84/253/ЕИО на Съвета [1], което изпълнява в застрахователно предприятие задачата, описана в член 51 от Директива 78/660/ЕИО на Съвета [2], член 37 от Директива 83/349/ЕИО или член 31 от Директива 85/611/ЕИО на Съвета [3] или някаква друга законово определена задача, има задължението да докладва на компетентните органи незабавно всеки факт или решение, което засяга това предприятие, за което той/тя са узнали, докато са изпълнявали тази задача, което може да:

— представлява съществено нарушение на законовите, подзаконови или административни разпоредби, които определят условията, уреждащи издаването на разрешителни или дейностите на застрахователни предприятия, или

([1]) ОВ L 126, 12.5.1984 г., стр. 20.

([2]) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2001/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 28).

([3]) ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2001/108/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 41, 13.2.2002 г., стр. 35).

▼B

— засегнат непрекъснатата работа на застрахователното предприятие, или

— доведат до отказ да се заверят отчетите или да се изразят резерви;

б) че това лице също така има задължението да докладва всички факти и решения, които той/тя са узнали в процеса на изпълнение на задача, както е описано в буква а), в застрахователно предприятие, в което съществуват тесни връзки, произтичащи от отношението на контрол със застрахователното предприятие, в което той/тя изпълнява горепосочената задача.

2. Добросъвестното разкриване пред компетентните органи, направено от лица, които имат разрешение за това по смисъла на Директива 84/253/ЕИО, на всички факти или решения, посочени в параграф 1, не представлява нарушение на никакви ограничения относно разкриването на информация, наложени по договор, или от някакви законови, подзаконови или административни разпоредби и не влече след себе си каквато и да било отговорност за тези лица.

Член 18

Извършване на дейности „животозастраховане“ и „застраховане, различно от животозастраховане“

1. Без да се засягат изискванията на параграфи 3 и 7, нито едно застрахователно предприятие не може да получи разрешително съгласно настоящата директива и съгласно Директива 73/239/ЕИО.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки могат да предвидят следните разпоредби:

— предприятията, получили разрешително съгласно условията на настоящата директива, да могат също така да получат разрешително в съответствие с член 6 на Директива 73/239/ЕИО за рисковете, включени в класове 1 и 2 в приложението към настоящата директива,

— предприятията, получили разрешително съгласно член 6 от Директива 73/239/ЕИО единствено за рисковете, включени в класове 1 и 2 в приложението към тази директива, да могат да получат разрешително съгласно настоящата директива.

3. При условията на параграф 6 предприятията, посочени в параграф 2, и тези, които на:

— 1 януари 1981 г. — за предприятия, получили разрешително в Гърция,

— 1 януари 1986 г. — за предприятия, получили разрешително в Испания и Португалия,

▼M1

— 1 януари 1995 г. за оторизизрани предприятия в Австрия, Финландия и Швеция,

▼M4

— 1 май 2004 г. за предприятия, оторизирани в Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия,

— 1 януари 2007 г. за предприятия, оторизирани в България и Румъния, и

▼B

са извършвали едновременно дейностите по настоящата директива и тези по Директива 73/239/ЕИО могат да продължават да извършват тези дейности едновременно, при условие че всяка дейност се управлява отделно в съответствие с член 19 от настоящата директива.

▼B

4. Държавите-членки могат да постановят застрахователните предприятия, посочени в параграф 2, да спазват правилата за отчетност, уреждащи застрахователните предприятия, които са получили разрешителни съгласно условията на настоящата директива за всички свои дейности. В очакване на координация в това отношение държавите-членки могат също така да предвидят, що се отнася да нормативните изисквания за ликвидация, дейностите, свързани с рисковете, записани в класове 1 и 2 в приложението към Директива 73/239/ЕИО, извършвани от предприятията, посочени в параграф 2, да бъдат регулирани от правила, приложими към дейностите по животозастраховане.

5. Когато предприятие, извършващо дейностите, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО, има финансови, търговски или административни връзки със застрахователно предприятие, извършващо дейностите, обхванати от настоящата директива, компетентните органи на държавите-членки, на чиято територия се намират централните управления на тези предприятия, гарантират, че отчетите на съответните предприятия не са нарушени от споразумения между тези предприятия или от договореност, която би могла да засегне разпределението на разходите и приходите.

6. Всяка държава-членка може да изисква от застрахователните предприятия, чиито адреси на управления са на нейна територия, да прекрати в срок, определен от засегнатата държава-членка, едновременното извършване на дейности, с които те са ангажирани на датите, посочени в параграф 3.

7. Разпоредбите на настоящия член се преразглеждат на базата на доклад от Комисията до Съвета в контекста на бъдещото хармонизиране на правилата за прекратяването, като във всички случаи това ще стане преди 31 декември 1999 г.

Член 19

Разделяне на управлението на дейностите по животозастраховане и застраховане, различно от животозастраховане

1. Разделното управление, посочено в член 18, параграф 3, трябва да бъде организирано по такъв начин, че дейностите по настоящата директива да се разграничават от тези по Директива 73/239/ЕИО с цел:

— интересите съответно на титулярите на животозастрахователни полици и титулярите на застрахователни полици, различни от животозастрахователни полици, да не бъдат засегнати и особено печалбите от животозастраховането да облагодетелстват титулярите на животозастрахователни полици все едно, че застрахователното предприятие извършва само дейността „животозастраховане“,

— минималните финансови задължения, по-специално границата на платежоспособност, по отношение на която и да е от двете дейности, а именно дейност съгласно настоящата директива и дейност съгласно Директива 73/239/ЕИО, да не се покриват от другата дейност.

Въпреки това, докато минималните финансови задължения се изпълняват съгласно условията, предвидени в първа алинея, второ тире, и при условие че компетентният орган е информиран, предприятието може да използва тези изрични позиции от границата на платежоспособност, с които разполага за която и да е от дейностите.

▼B

Компетентните органи анализират резултатите от двете дейности, за да гарантират, че се спазват разпоредбите на настоящия параграф.

2. а) Отчетите се изготвят така че да бъдат показани източниците на печалба за всяка от двете дейности — животозастраховане и застраховане, различно от животозастраховане. За тази цел всички приходи (особено премиите, плащанията от презастрахователи и инвестиционния доход) и разходи (застрахователни разплащания, добавки към техническите резерви, презастрахователни премии, разходи за издръжка на дейността) се разбиват по произход. Позиции, общи за двете дейности, се записват в съответствие с методите на разпределение, които ще бъдат одобрени от компетентния орган.

б) Застрахователните предприятия трябва на базата на сметките да изготвят отчет, който ясно определя позициите, съставящи всяка граница на платежоспособност съгласно член 27 от настоящата директива и член 16, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО.

3. Ако една от границите на платежоспособност е недостатъчна, компетентните органи прилагат към дейността с по-лоши резултати мерките, предвидени в съответната директива, независимо от резултатите от другата дейност. Чрез дерогация от параграф 1, първа алинея, второ тире, тези мерки могат да включват разрешително за прехвърляне от едната дейност в другата.

ГЛАВА 2

ПРАВИЛА, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ТЕХНИЧЕСКИТЕ РЕЗЕРВИ И ТЯХНОТО ПРЕДСТАВЯНЕ

Член 20

Формиране на технически резерви

1. Държавата-членка по произход изисква всяко застрахователно предприятие да формира достатъчно технически резерви, включително математически резерви, по отношение на цялата си дейност.

Размерът на тези технически резерви се определя в съответствие със следните принципи:

A. i) размерът на техническите животозастрахователни резерви се изчислява посредством достатъчно разумна перспективна актюерска оценка, като се вземат предвид всички бъдещи задължения, съгласно условията в полицата за всеки договор включително:

— всички гарантирани обезщетения, включително гарантираната сума при предсрочно прекратяване на полицата,

— бонусите, на които титулярите на полици, колективно или индивидуално, вече имат право, независимо от това как са описани тези премии — вложени, обявени или заделени,

— всички възможности, които съществуват за титуляря на полица съгласно условията на договора,

— разходи, включително комисионни,

— ползване на кредит за бъдещи дължими премии;

▼B

ii) разрешено е използването на ретроспективен метод, ако чрез него може да се покаже, че получените технически резерви не са по-ниски от тези, които биха били изисквани при достатъчно благоразумно перспективно изчисляване или ако перспективният метод не може да бъде използван за предвидения вид договор;

iii) разумната оценка не е най-добрият начин за оценка на разчети, но включва подходящ резерв при неблагоприятно отклонение от съответните фактори;

iv) методът за оценка на техническите резерви не само трябва да бъде благоразумен сам по себе си, но също така и по отношение на метода на оценка на активите, покриващи тези резерви;

v) техническите резерви се изчисляват отделно за всеки договор. Разрешено е използването на подходящи приближения или обобщения, но когато е вероятно те да дадат приблизително същия резултат, както индивидуалните изчисления. Принципът на отделното изчисляване по никакъв начин не пречи на формирането на допълнителни резерви за рискове от общ характер, които не са индивидуализирани;

vi) ако сумата по договор, която се връща на застрахованото лице, когато то се откаже да продължи застраховката си, е гарантирана, сумата на математическите резерви по договора по всяко време е не по-малка от гарантираната тогава стойност;

Б. прилаганият лихвен процент е разумно избран. Той се определя в съответствие с разпоредбите на компетентния орган в държавата-членка по произход, като се прилагат следните принципи:

а) за всички договори компетентният орган на държавата-членка по произход на застрахователното предприятие определя един или повече максимални лихвени проценти, по–специално в съответствие със следните правила:

i) когато договорите съдържат гаранция за лихвения процент, компетентният орган на държавата-членка по произход определя един-единствен максимален лихвен процент. Той може да бъде различен в зависимост от валутата, в която е деноминиран договорът, в случай че той не е по-висок от 60 % от процента по облигациите, емитирани от държавата във валутата, използвана в договора.

Ако държавата-членка реши съгласно първа алинея, второ изречение, да определи максимален лихвен процент за договорите, деноминирани във валута на друга държава-членка, тя предварително се консултира с компетентния орган на държавата-членка във валутата, на която е деноминиран договорът;

ii) въпреки това, когато активите на застрахователното предприятие не са изчислени по покупната им цена, държавата-членка може да постави като условие една или повече максимални ставки да бъдат изчислени, като се вземе предвид доходността от съответните притежавани в момента активи минус разумен резерв и особено за договори с периодични премии, като освен това се вземе предвид очакваната доходност от бъдещи активи. Разумният резерв и максималният лихвен процент или проценти, приложени към очакваната печалба върху бъдещи активи, се определят от компетентния орган на държавата-членка по произход;

▼B

б) установяването на максимален лихвен процент не означава, че застрахователното предприятие е длъжно да използва толкова висок процент;

в) държавата-членка по произход може да реши да не прилага буква а) към следните категории договори:

— договори в разчетни единици;

— договори с еднократна премия за период до осем години;

— договори без печалба и анюитетни договори без стойност при отказ.

В случаите, посочени впърва алинея, второ и трето тире, при избора на разумен лихвен процент може да се вземе предвид валутата, в която е деноминиран договорът и съответните активи, притежавани в момента, а когато активите на предприятието се изчисляват по тяхната текуща стойност — очакваната печалба върху бъдещите активи.

При никакви обстоятелства използваният лихвен процент не може да бъде по-висок от доходността по активите, изчислена в съответствие със счетоводните норми в държавата-членка по произход, намалена със съответните удръжки;

г) държавата-членка изисква застрахователното предприятие да заделя по своите сметки резерв за покриване на лихвените задължения по отношение на титулярите на полици, ако настоящата или предвидимата доходност от активите на предприятието е недостатъчна, за да покрие тези активи;

д) Комисията и компетентните органи на държавата-членка, които имат такива изисквания, се уведомяват за максималните лихвени проценти, определени съгласно буква а);

В. използваните статистически елементи на оценката и тези, съответстващи на разходите, се избират разумно, като се имат предвид държавата на задължението, видът полица и административните разходи и комисионите, които се очаква да бъдат извършени;

Г. при договори за участие в печалбата, методът за изчисляване на техническите резерви може да вземе предвид, косвено или пряко, бъдещите бонуси от всякакъв тип по начин, съвместим с другите хипотези за бъдещо развитие и с текущия метод за разпределяне на бонусите;

Д. сумите за бъдещи разходи могат да бъдат изчислени косвено, например като се използват бъдещите премии, намалени с управленските разходи. Въпреки това цялата сума, косвено или пряко, е не бъде по-малка от предпазлива оценка на съответните бъдещи разходи;

Е. методът за изчисляване на техническите резерви не трябва да е обект на непоследователност през годините, резултат от произволни промени в метода или базите за изчисляване. Той трябва да гарантира разпределение на печалбата, съответно на срока на всяка полица.

2. Застрахователните предприятия правят публично достояние базите и методите, използвани при изчисляването на техническите резерви, включително резерви на бонуси.

3. Държавата-членка по произход изисква всяко застрахователно предприятие да покрива техническите резерви по отношение на цялата си дейност със съпоставими активи съгласно член 26. По отношение на дейността, извършвана в Общността, тези активи трябва да се намират в нейните рамки. Държавите-членки не изискват от застрахователните предприятия да локализират своите активи в определена държава-членка. Държавата-членка по

▼B

произход обаче може да разреши облекчаване на правилата относно локализирането на активи.

▼M3

4. Държавите-членки не поддържат или не въвеждат система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на неспечелени премии и предстоящи плащания, ако презастрахователят е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО или е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или настоящата директива.

Ако държавата-членка по произход позволява които и да е технически резерви да бъдат покривани с вземания от презастраховател, който не е презастрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 2005/68/ЕО, нито е застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с Директива 73/239/ЕИО или настоящата директива, тя определя условията за признаване на тези вземания.

▼B

Член 21

Премии за нови дейности

Премиите за нови дейности трябва да бъдат достатъчни, на основание разумни актюерски предположения, за да дадат възможност на застрахователните предприятия да изпълнят всички свои задължения, по-специално да формират адекватни технически резерви.

За тази цел могат да бъдат взети предвид всички аспекти на финансовото състояние на едно застрахователно предприятие без разходите на ресурси, различни от премии, и печалбата върху тях, да са системни и постоянни, така че може да застраши платежоспособността на предприятието в дългосрочен план.

Член 22

Активи, покриващи технически резерви

Активите, покриващи техническите резерви, трябва да отчитат типа дейност, извършвана от застрахователно предприятие, така че да гарантират сигурността, доходността и продаваемостта на нейните инвестиции, за които предприятието гарантира, че са диверсифицирани и подходящо разпределени.

Член 23

Категории разрешени активи

1. Държавата-членка по произход не може да разрешава на застрахователни предприятия да покрият своите технически резерви с други, освен с изброените по-долу категории активи:

А. инвестиции

а) дългови ценни книжа, облигации и други инструменти на паричния и капиталовия пазар;

б) заеми;

в) акции и други участия с променлив доход;

г) звена в предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) и други инвестиционни фондове;

▼B

д) права върху земи, сгради и недвижима собственост;

Б. дългове и вземания

▼M3

е) задължения на презастрахователи, включително дялове на презастрахователи в техническите резерви, както и от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО;

▼B

ж) депозити в предприятия-цеденти и дългове на тези предприятия;

з) дългове от държатели на полици и посредници, произтичащи от преки и презастрахователни операции;

и) заеми срещу полици;

й) възстановяване на данъци;

к) вземания срещу гаранционни фондове;

В. други

л) дълготрайни материални активи, различни от земи и сгради, оценени на базата на разумната амортизация;

м) парични средства в банки и в брой, депозити в кредитни институции и други структури, които имат право да приемат депозити;

н) отложени разходи за придобиване;

о) начислени лихви и наеми, други натрупани доходи и предварителни плащания;

п) реверсивни лихви.

2. При асоциацията на застрахователите, известна като Lloyd's, категориите активи включват също така гаранции и акредитиви, издадени от кредитни институции по смисъла на Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [1] или от застрахователни предприятия заедно с доказуеми суми, произтичащи от застрахователни полици, доколкото представляват средства, принадлежащи на членове.

3. ►M3 Включването на който и да е актив или категория активи, изброени в параграф 1, не означава, че тези активи следва автоматично да бъдат приети като покритие на техническите резерви. Държавата-членка по произход установява по-подробни правила, които определят условията за използване на допустими активи. ◄

При определяне и прилагане на правилата, които тя определя, държавата-членка по произход гарантира, че се спазват следните принципи:

i) активи, покриващи технически резерви, се оценяват, като се приспаднат всички задължения по тяхното придобиване;

ii) всички активи трябва да се изчислят на разумна основа, като се вземе предвид рискът някои суми да се окажат неизпълними. По-специално дълготрайни материални активи, различни от земи и сгради, могат да бъдат признати като покритие за технически резерв, само ако те са оценени на базата на разумната амортизация;

iii) заеми, предоставени на предприятия, държава или международна организация, на местни или регионални органи или на физически лица, могат да бъдат признати за покритие за

[1] ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 37).

▼B

технически резерви, само ако съществуват достатъчно гаранции за тяхната обезпеченост, основани на състоянието на длъжника, ипотеки, банкови гаранции или гаранции от застрахователни предприятия, както и други форми на обезпеченост;

iv) деривативни инструменти, като опции, фючърси и суапи, във връзка с активите, покриващи технически резерви, могат да бъдат използвани дотолкова, доколкото допринасят за намаляване на инвестиционния риск или улесняват ефективното управление на портфейла. Те трябва да бъдат оценявани на разумна база и могат да бъдат вземани предвид при оценката на основните активи;

v) прехвърлими ценни книжа, които не се търгуват на регулирания пазар, могат да бъдат признати като покритие за технически резерви само ако могат да бъдат реализирани в кратък срок или ако представляват участия в кредитни институции, застрахователни предприятия, в границите, разрешени от член 6, или в инвестиционни предприятия установени в държава-членка;

vi) задължения на и вземания от трето лице могат да бъдат приети за покритие на технически резерви, само след като се отчислят всички суми, дължими на това трето лице;

vii) стойността на дълговете и вземанията, приети като покритие за технически резерви, трябва да се изчисли на разумна база и със съответната отстъпка за риска от това някои от тях да не могат да бъдат реализирани. По-специално дългове на титуляри на полици и посредници, произтичащи от застрахователни и презастрахователни операции, могат да бъдат приети само дотолкова доколкото са били дължими не повече от три месеца;

viii) когато притежаваните активи включват инвестиция в дъщерно предприятие, което управлява всички или част от инвестициите на застрахователното предприятие от нейно име, държавата-членка по произход трябва, когато се прилагат правилата и принципите, формулирани в настоящия член, да вземе предвид основните активи, притежавани от дъщерното предприятие; държавата-членка по произход може да третира активите на други дъщерни предприятия по същия начин;

ix) отложени разходи за придобиване могат да бъдат приети като покритие за техническите резерви само до размера, който се изисква за изчисляване на математическите резерви.

4. Въпреки изискванията на параграфи 1, 2 и 3 при изключителни обстоятелства и по искане на застрахователно предприятие държавата-членка по произход може временно и въз основа на добре обосновано решение да приеме други категории активи като покритие за технически резерви, предмет на член 22.

Член 24

Правила за диверсифициране на инвестиции

1. Що се отнася до активите, покриващи технически резерви, държавата-членка по произход изисква всяко застрахователно предприятие да инвестира не повече от:

а) 10 % от своите общи брутни технически резерви във всеки един парцел земя или сграда, или няколко парцела земя, или сгради, разположени достатъчно близо едни до други, така че да могат да бъдат разглеждани на практика като една инвестиция;

б) 5 % от своите общи брутни технически резерви в акции и други прехвърляеми ценни книжа, третирани като акции, облигации,

▼B

дългови ценни книжа и други инструменти на паричния и капиталовия пазар, от същото предприятие, или в кредити, предоставени на същия кредитополучател, взети заедно, като кредитите са различни от тези, предоставени на държава, регионални или местни органи или на международна организация, в която членуват една или повече държави-членки. Това ограничение може да бъде увеличено до 10 %, ако дадено предприятие инвестира не повече от 40 % от своите брутни технически резерви в кредити или ценни книжа на емитенти и кредитополучатели, във всеки от които тя инвестира повече от 5 % от своите активи;

в) 5 % от своите общи брутни технически резерви в необезпечени кредити, включително 1 % за всеки един необезпечен кредит, различни от кредитите, предоставени на кредитни институции, застрахователни предприятия — дотолкова, доколкото го позволява член 6 — и инвестиционни предприятия установени в държава-членка. Ограниченията могат да бъдат вдигнати съответно до 8 % и до 2 % с решение, което се взима за всеки отделен случай от компетентните органи на държавата-членка по произход;

г) 3 % от своите общи брутни технически резерви под формата на пари в брой;

д) 10 % от своите общи брутни технически резерви в акции, други ценни книжа, третирани като акции и дългови ценни книжа, които не се търгуват на регулирания пазар.

2. Липсата на лимит по параграф 1 относно инвестирането в някаква специална категория не означава, че активите в тази категория трябва да се приемат като покритие за технически резерви без ограничение. Държавата-членка по произход формулира по-подробни правила, определящи условията за използването на разрешени активи. По-специално, тя гарантира при определянето и прилагането на тези правила, че се спазват следните принципи:

i) активи, покриващи технически резерви, трябва да бъдат диверсифицирани и разпределени по такъв начин, че да гарантират отсъствие на прекалена зависимост от определена категория активи, инвестиционен пазар или инвестиция;

ii) инвестиране в определени видове активи, което показва високо равнище на риск, независимо дали поради характера на активите или качеството на емитента, трябва да бъде ограничено до разумни равнища;

iii) ограниченията за определени категории активи трябва отчитат влиянието на презастраховането в изчисляването на техническите резерви;

iv) когато притежаваните активи включват инвестиране в дъщерно предприятие, което управлява всички или част от инвестициите на застрахователното предприятие от негово име, държавата-членка по произход трябва, когато прилага нормите и принципите, формулирани в настоящия член, да има предвид основните активи, притежавани от дъщерното предприятие; държавата-членка по произход може да третира активите на други дъщерни предприятия по същия начин;

v) процентът активи, покриващи техническите резерви, които са предметът на неликвидните инвестиции, трябва да се държи на разумно равнище;

vi) когато притежаваните активи включват кредити към определени кредитни институции или дългови ценни книжа, емитирани от такива, държавата-членка по произход може, когато прилага нормите и принципите, съдържащи се в настоящия член, да вземе предвид основните активи, прите-

▼B

жавани от такива кредитни институции. Такова третиране може да се прилага само когато главното управление на кредитната институция се намира в държава-членка, изцяло е притежание на тази държава-членка и/или на нейните местни власти, и дейността и съгласно нейния учредителен договор и устав се състои в предоставяне на кредити чрез нейни посредници на държавите или местните власти, или, които са гарантирани от тях, или в предоставяне на кредити на организации, тясно свързани с държавата или с местните власти.

3. По смисъла на подробните правила, формулиращи условията за използването на разрешените активи, държавата-членка разглежда по-ограничаващо:

— всеки кредит, несъпровождан от банкова гаранция, гаранция, издадена от застрахователно предприятие, ипотека или друга форма на обезпечение, сравнени с кредити, съпроводени от такова обезпечение,

— ПКИПЦК, некоординирани по смисъла на Директива 85/611/ЕИО и други инвестиционни фондове, сравнени с ПКИПЦК, координирани по смисъла на тази директива,

— ценни книжа, които не се търгуват на регулирания пазар, в сравнение с тези, които се търгуват на него,

— облигации, дългови ценни книжа и други инструменти на паричния и капиталовия пазар, неемитирани от държавите, местните или регионални власти или предприятия, спадащи към зона А, както е дефинирано в Директива 2000/12/ЕО, или чиито емитенти са международни организации, които нямат сред своите членове поне една държава-членка на Общността, в сравнение със същите финансови инструменти, емитирани от такива организации.

4. Държавите-членки могат да увеличат размера на лимита, определен в параграф 1, буква б), до 40 % за определени дългови ценни книжа, когато те са емитирани от кредитна институция, чието главно управление е в държава-членка и по закон подлежи на специален официален надзор, чиято цел е да се защитят титулярите на тези дългови ценни книжа. Сумите, получени от емитирането на такива дългови ценни книжа, трябва да бъдат инвестирани в съответствие със закона в активи, които през целия срок на валидност на дълговите ценни книжа могат да покриват вземания, свързани с дългови ценни книжа и които в случай че емитентът фалира, биха били използвани преимуществено за възстановяване на главницата и плащане на натрупаните лихви.

5. Държавите-членки не изискват застрахователните предприятия да инвестират в определена категория активи.

6. Независимо от параграф 1, при изключителни обстоятелства и по искане на застрахователното предприятие, държавата-членка по произход може временно и съгласно съответно обосновано решение да разреши изключения от правилата, формулирани в параграф 1, букви от а) до д), предмет на член 22.

Член 25

Договори, свързани с ПКИПЦК или индекса на акциите

1. Когато обезщетенията, предвидени по договор, са пряко свързани със стойността на дяловете в ПКИПЦК или със стойността на активите, включени във вътрешен фонд, притежаван от застрахователно предприятие, разделена обикновено на дялове, техническите резерви по отношение на тези обезщетения трябва да бъдат представени колкото е възможно по-непосредствено от тези дялове или, когато дяловете не са определени, от тези активи.

▼B

2. Когато обезщетенията, предвидени от договор, са пряко свързани с индекс на акциите или друга референтна стойност, различна от тези по параграф 1, техническите резерви по отношение на тези обезщетения трябва да бъдат представени колкото е възможно по-непосредствено или от дяловете, за които се смята, че представляват референтната стойност, или, когато дяловете не са определени от активи с подходящо обезпечение и продаваемост, съответстващи колкото е възможно повече на онези, които служат за база на референтната стойност.

3. Членове 22 и 24 не се прилагат към активи, държани с цел да балансират задълженията, които са пряко свързани с печалбите по параграфи 1 и 2. Позоваването на техническите резерви по член 24 се отнася до техническите резерви, изключващи тези, свързани с такива пасиви.

4. Когато обезпеченията, посочени в параграфи 1 и 2, включват гаранция за извършване на инвестиция или друга гарантирана печалба, съответните допълнителни технически резерви са предмет на член 22, 23 и 24.

Член 26

Правила за съответствие

1. За целите на член 20, параграф 3, и на член 54 държавите-членки спазват разпоредбите на приложение II, що се отнася до правилата за съответствие.

2. Настоящият член не се прилага към задълженията, посочени в член 25.

ГЛАВА 3

ПРАВИЛА, СВЪРЗАНИ С ГРАНИЦАТА НА ПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ И ГАРАНЦИОННИЯ ФОНД

Член 27

Налична граница на платежоспособност

1. Всяка държава-членка изисква от всяко застрахователно предприятие, чието главно управление са на нейна територия, задоволителна налична граница на платежоспособност по отношение на цялостната им стопанска дейност по всяко време, която е поне равна на изискваната в настоящата директива.

2. Наличната граница на платежоспособност се състои от активите на застрахователното предприятие, свободни от всякакви предвидими задължения, намалени с всички нематериални позиции, включително:

а) внесеният акционерен капитал или при взаимозастрахователно предприятие, действителния учредителен капитал плюс сметките на всички съдружници, които отговарят на следните критерии:

   i) учредителният договори и уставът трябва да поставят като условие, че от тези сметки могат да се извършват плащания към съдружниците само когато това не води до спад на разполагаемата граница на платежоспособност под изискваното равнище, или след прекратяване дейността на предприятието, ако всички други негови дългове са уредени;

   ii) учредителният договор и уставът трябва да поставят като условие по отношение на всички плащания, посочени в i), по причини, различни от индивидуалното прекратяване на

▼B

членство, че компетентните органи трябва да бъдат уведомени поне един месец предварително и могат да забранят плащането в рамките на този период;

iii) съответните разпоредби на учредителния договор устава могат да бъдат изменени, само след като компетентните органи са заявили, че не възразяват срещу изменението, без това да влияе на критериите, посочени в i) и ii);

б) резерви (законови и свободни), несъответстващи на застрахователните задължения;

в) печалбата или загубата, пренесени след приспадането на дължимите дивиденти;

г) дотолкова, доколкото е разрешено от националното право, резерви от печалби в баланса, когато могат да бъдат използвани за покриване на всякакви загуби, които могат да възникнат, и когато не са оставени за разпределение между титулярите на полици.

Наличната граница на платежоспособност се намалява със сумата на собствените акции, пряко притежавани от застрахователното предприятие.

▼M3

Действителната граница на платежоспособност се намалява допълнително със следните съставни елементи:

а) участия, които застрахователното предприятие има в:

— застрахователни предприятия по смисъла на член 4 от настоящата директива, член 6 от Директива 73/239/ЕИО или член 1, буква б) от Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. за допълнителния надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група ([1]),

— презастрахователни предприятия по смисъла на член 3 от Директива 2005/68/ЕО или презастрахователни предприятия от трети страни по смисъла на член 1, буква л) от Директива 98/78/ЕО,

— застрахователни холдингови дружества по смисъла на член 1, (i) от Директива 98/78/ЕО,

— кредитни и финансови институции по смисъла на член 1, параграфи 1 и 5 от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции ([2]),

— инвестиционни посредници и финансови институции по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/22/ЕИО на Съвета от 10 май 1993 г. относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа ([3]), както и по смисъла на член 2, параграфи 4 и 7 от Директива 93/6/ЕИО на Съвета от 15 март 1993 г. за капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции ([4]);

б) всеки един от следните елементи, които застрахователното предприятие притежава по отношение на дефинираните в буква а) предприятия, в които има участие:

([1]) ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).
([2]) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.
([3]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27. Директива, последно изменена с Директива 2002/87/ЕО (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).
([4]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼M3

— инструменти, посочени в параграф 3,

— инструменти, посочени в член 16, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО,

— подчинени претенции и инструменти, посочени в член 35 и член 36, параграф 3 от Директива 2000/12/ЕО.

Когато акциите в друга кредитна институция, инвестиционен посредник, финансова институция, застрахователно или презастрахователно предприятие или застрахователно холдингово дружество се притежават временно за целите на дейност по финансово подпомагане, предназначена да реорганизира и оздрави това образувание, компетентната власт може да не прилага разпоредбите за редуцирането, посочени в букви а) и б) от третата алинея.

Като алтернатива на редуцирането с елементите, посочени в букви а) и б) от третата алинея, които застрахователното предприятие притежава в кредитни институции, инвестиционни посредници и финансови институции, държавите-членки могат да позволят техните застрахователни предприятия да прилагат, *mutatis mutandis*, методите 1, 2 или 3 от приложение I към Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните предприятия, принадлежащи към един финансов конгломерат ([1]). Метод 1 (Счетоводно консолидиране) се прилага, само ако компетентният орган е удовлетворен от нивото на интегрираното управление и вътрешния контрол по отношение на предприятията, които биха били включени в обхвата на консолидацията. Избраният метод се прилага последователно във времето.

Държавите-членки могат да предвидят, че за изчисляването на границата на платежоспособност, както е предвидено в настоящата директива, застрахователните предприятия, които са предмет на допълнителен надзор в съответствие с Директиви 98/78/ЕО или 2002/87/ЕО, не е необходимо да редуцират елементите, посочени в букви а) и б) от третата алинея от настоящия член, които са притежавани в кредитни институции, инвестиционни посредници, финансови институции, застрахователни или презастрахователни предприятия или застрахователни холдингови дружества, включени в допълнителния надзор. За целите на редуцирането на участията, посочени в настоящия параграф, понятието „участие“ има значението, което му е придадено в член 1, буква е) от Директива 98/78/ЕО.

▼B

3. Наличната граница на платежоспособност може да се състои също така и от:

а) съвкупен привилегирован акционерен капитал и подчинен заемен капитал до 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: разполагаемата граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, не повече от 25 % от която се състои от подчинени кредити с фиксиран падеж, или съвкупен привилегирован акционерен капитал с фиксиран срок, в случай че съществуват обвързващи споразумения, съгласно които в случай на ликвидация или несъстоятелност на застрахователното предприятие подчиненият заемен капитал или привилегированият акционерен капитал се нарежда след вземанията на всички други кредитори и не се изплаща, докато не бъдат уредени всички други неуредени дългове.

Подчиненият заемен капитал трябва също така да удовлетворява следните условия:

i) може да се отчита само изцяло внесен капитал;

([1]) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.

▼B

ii) за кредити с фиксиран падеж първоначалният срок до падежа трябва да бъде поне пет години. Не по-късно от една година преди датата за погасяване застрахователното предприятие трябва да предостави за одобрение на компетентните органи план, който показва как наличната граница на платежоспособност ще бъде запазена на необходимото равнище или ще го достигне, освен ако размерът, до който кредитът може да достигне като елемент на разполагаемата граница на платежоспособност, не намалява постепенно, поне през последните пет години преди датата за погасяване. Компетентните органи могат да разрешат предсрочното погасяване на такива кредити, при условие че е подадена молба от застрахователното предприятие и наличната граница на платежоспособност няма да спадне под необходимото равнище;

iii) кредити, чиито падеж не е фиксиран, трябва да бъдат погасени само с петгодишно предизвестие, освен ако кредитите повече не се разглеждат като елемент от разполагаемата граница на платежоспособност или ако специално не се изисква предварителното съгласие на компетентните органи за предсрочно погасяване. Що се отнася до последния случай, застрахователното предприятие трябва да уведоми компетентните органи най-малко шест месеца преди датата на заявеното погасяване, като посочи разполагаемата граница на платежоспособност преди и след погасяването. Компетентните органи разрешават погасяването само ако наличната граница на платежоспособност на застрахователното предприятие няма да спадне под необходимото равнище;

iv) кредитното споразумение не трябва да включва никакви клаузи, които предвиждат при определени обстоятелства, освен при прекратяване на застрахователно предприятие, дългът да стане платим преди договорените дати за погасяване;

v) кредитното споразумение може да бъде изменяно само след като компетентните органи са декларирали, че не възразяват срещу това изменение;

б) ценни книжа без определена дата на падежа и други инструменти, включително кумулативни привилегировани акции, различни от посочените в буква а), до 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност за сумата от такива ценни книжа и субординирания заемен капитал, посочени в буква а), в случай че изпълнят следните условия:

i) те не могат да бъдат изплатени по инициатива на приносителя или без предварително съгласие от страна на компетентните органи;

ii) емисионният договор трябва да дава възможност на застрахователното предприятие да разсрочи плащането на лихвата по кредита;

iii) вземанията на заемодателя от застрахователното предприятие трябва да се нареждат непосредствено след тези на всички неподчинени кредитори;

iv) документите, уреждащи емитирането на ценни книжа, трябва да осигурят възможност за поемане на загубата от дълга и неизплатените лихви, като дават възможност на застрахователните предприятия да продължат дейността си;

v) вземат се предвид само изцяло внесени суми.

▼B

4. След подаване на молба с подкрепящи доказателства от предприятието до компетентния орган на държавата-членка по произход и със съгласието на компетентните органи наличната граница на платежоспособност може също така да се състои от:

а) до 31 декември 2009 г. — сума, равна на 50 % от бъдещите печалби на предприятието, но ненадвишаваща 25 % от по-малката от следните две величини: разполагаемата граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност. Сумата на бъдещите печалби се получава, като се умножи очакваната годишна печалба по множител, който представлява оставащия среден период до изтичането на срока на полиците. Множителят не може да бъде по-голям от цифрата шест. Очакваната годишна печалба не трябва да надвишава средното аритметично от печалбите, получени през последните пет финансови години за дейностите, изброени в член 2, параграф 1.

Компетентните органи могат да се съгласят да включат такава сума за наличната граница на платежоспособност само:

i) когато на компетентните органи е представен актюерски доклад, потвърждаващ възможността да се появят такива печалби в бъдеще; и

ii) дотолкова, доколкото тази част от бъдещи печалби, която се появява от скрити нетни резерви, посочени в буква в), не е била взета предвид;

б) когато не се практикува цилмериране или когато, ако се практикува, е по-малко от аквизиционни разходи, включени в премията, разликата между нецилмерирания или частично цилмерирания математически резерв и математическия резерв, цилмериран с квота, равна на включената в премията добавка за аквизиционни разходи. Тази разлика не може да превишава 3,5 % от разликата между съответните капиталови суми от животозастрахователни дейности и математическите резерви по всички полици, за които е възможно цилмериране. Разликата се намалява с размера на необезценените аквизиционни разходи, отчетени като актив;

в) всякакви скрити нетни резерви, резултат от оценката на активите, дотолкова доколкото такива скрити нетни резерви не са от необичайно естество;

г) половината от невнесения акционерен или учредителен капитал, ако внесената част се равнява на 25 % от този акционерен или учредителен капитал, до 50 % от по-малката от следните две величини: разполагаемата и изискваната граница на платежоспособност.

5. Изменения и допълнения по параграфи 2, 3 и 4, които да вземат предвид развитието, обуславящо техническата настройка на елементите, подходящи за разполагаемата граница на платежоспособност, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 65, параграф 2.

Член 28

Изисквана граница на платежоспособност

1. Съгласно член 29 изискваната граница на платежоспособност се определя, както е предвидено в параграфи от 2 до 7 в съответствие с класовете застраховки.

2. За видовете застраховки, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б), различни от застраховките, свързани с инвестиционни фондове, и за операциите, посочени в член 2, параграф 3, изиск-

▼B

ваната граница на платежоспособност е равна на сбора от следните два резултата:

▼M3

а) първи резултат:

сума, която отговаря на 4 % от математическите резерви за пряката дейност и активното презастраховане, без да се приспадат презастрахователните цесии, се умножава по съотношението, валидно за последната финансова година, между математическите резерви, нетни от презастраховане, и брутната сума на математическите резерви. Това съотношение не трябва да бъде под 85 %. По искане на застрахователното предприятие, придружено от необходимите доказателства, и което е отправено пред компетентната власт на държавата-членка, където се намира главното управление, и с изричното съгласие на този орган, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка;

▼B

б) втори резултат:

▼M3

за полици, при които рисковият капитал не е отрицателна величина, сума, която отговаря на 0,3 % от този капитал, записан от застрахователното предприятие, се умножава по съотношението, валидно за последната финансова година, между общия рисков капитал, поддържан като задължение на предприятието след презастрахователни цесии и ретроцесии, и общия рисков капитал, без приспадане на делът на презастрахователя; това съотношение не трябва да бъде под 50 %. По искане на застрахователното предприятие, придружено от необходимите доказателства, и което е отправено пред компетентния орган на държавата-членка по произход, и със съгласието на този орган, сумите, които се покриват от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО, могат да бъдат приспаднати като презастраховка.

▼B

За временна застраховка при смърт с максимален срок три години частта е 0,1 %. За такава застраховка със срок над три години, но не повече от пет, частта е 0,15 %.

3. За допълнителната застраховка, посочена в член 2, параграф 1, буква в), изискваната граница на платежоспособност е равна на изискваната граница на платежоспособност за застрахователни предприятия, както е предвидено в член 16а на Директива 73/239/ЕИО, с изключение на разпоредбите на член 17 от същата директива.

4. За постоянна здравна застраховка, неподлежаща на прекратяване по член 2, параграф 1, буква г), изискваната граница на платежоспособност е равна на:

а) 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член; плюс

б) изискваната граница на платежоспособност за застрахователни предприятия, както е предвидено в член 16а от Директива 73/239/ЕИО, с изключение на разпоредбите на член 17 от същата директива. Въпреки това условието, което се съдържа в член 16а, параграф 6, буква б) от същата директива, да се предвиди резерв за увеличаване на възрастта, може да бъде заменено с изискването дейността да се извършва на групова основа.

5. За операции по капитализацията, посочени в член 2, параграф 2, буква б), изискваната граница на платежоспособност е равна на

▼B

4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член.

6. За тонтини, посочени в член 2, параграф 2, буква а), изискваната граница на платежоспособност е равна на 1 % от техните активи.

7. За застраховки, обхванати от член 2, параграф 1, букви а) и б), свързани с инвестиционни фондове, и за операциите по член 2 параграф 2, букви в), г) и д), изискваната граница на платежоспособност се определя като сума от:

а) доколкото застрахователното предприятие носи инвестиционен риск, 4 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член;

б) доколкото предприятието не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление е фиксирана за период, превишаващ пет години, 1 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а) от настоящия член;

в) когато предприятието не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление не е фиксирана за период, превишаващ пет години, сума в размер до 25 % от нетните административни разходи по този вид дейност за последната финансова година;

г) когато застрахователното дружество покрива риска смърт, 0,3 % от рисковия капитал, изчислен в съответствие с параграф 2, буква б) от настоящия член.

▼M3

Член 28а

Граница на платежоспособност на застрахователни предприятия, които извършват презастрахователна дейност

1. Всяка държава-членка прилага за застрахователните предприятия, чието главно управление се намира на нейната територия, разпоредбите на членове 35 — 39 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната дейност по активно презастраховане, когато е изпълнено едно от следните условия:

а) събраните презастрахователни премии превишават 10 % от брутния им премиен приход;

б) събраните презастрахователни премии превишават 50 000 000 EUR;

в) техническите резерви, които се образуват в резултат от активна презастрахователна дейност, превишават 10 % от брутния размер на техническите им резерви.

2. Всяка държава-членка може да избере да приложи за застрахователните предприятия, посочени в параграф 1 от настоящия член, и чийто главно управление се намира на нейната територия, разпоредбите на член 34 от Директива 2005/68/ЕО по отношение на тяхната активна презастрахователна дейност, ако едно от установените в посочения параграф 1 условия е изпълнено.

В този случай, съответната държава-членка изисква, всички активи, които се използват от застрахователното предприятие за покритие на техническите резерви, отговарящи на активната му презастрахователна дейност, да бъдат вписвани в отделно перо, както и да бъдат управлявани и разграничавани от дейността по пряко застраховане на застрахователното предприятие, без каквато и да е възможност за трансфер. В такъв случай, и само доколкото се отнася до тяхната активна презастрахователна дейност, застрахова-

▼M3

телните предприятия не са предмет на разпоредбите на членове 20 — 26.

Всяка държава-членка гарантира, че нейните компетентни власти проверяват и удостоверяват, извършването на разграничаването, предвидено във втората алинея.

▼B

Член 29

Гаранционен фонд

1. Гаранционният фонд съставлява една трета от изискваната граница на платежоспособност, определена в член 28. Този фонд се състои от позициите, включени в член 27, параграфи 2, 3 и, със съгласието на компетентния орган на държавата-членка по произход, параграф 4, буква в).

2. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от 3 милиона еуро.

Всяка държава-членка може да предвиди намаление в размер на една четвърт на минималния гаранционен фонд за взаимоспомагателни сдружения и кооперации от взаимозастрахователен тип и тонтини.

Член 30

Преразглеждане на размера на гаранционния фонд

1. Сумата в еуро, предвидена в член 29, параграф 2, се преразглежда ежегодно от 20 септември 2003 г., за да бъдат отчетени промените в европейския индекс на потребителските цени, включващ всички държави-членки, публикувани от Евростат.

Сумата се адаптира автоматично, като се увеличи базовата сума в еуро с процентната промяна на този индекс за периода от 20 март 2002 г. до датата на преразглеждането и се закръгли до число, кратно на 100 000 EUR.

Ако процентната промяна след последната актуализация е по-малка от 5 %, то тогава сумата не се актуализира.

2. Комисията информира ежегодно Европейския парламент и Съвета за промяната и актуализираната сума, посочени в параграф 1.

Член 31

Активи, които не се използват като покритие на технически резерви

1. Държавите-членки не определят никакви правила, що се отнася до избора на активите, които не е необходимо да бъдат използвани като покритие на техническите резерви, посочени в член 20.

2. Съгласно условията на член 20, параграф 3, член 37, параграфи 1, 2, 3 и 5, и член 39, параграф 1, втора алинея, държавите-членки не ограничават свободното разпореждане с такива активи, движими или недвижими, които формират част от активите на оторизирани застрахователни предприятия.

3. Параграфи 1 и 2 не препятстват възможността държавите-членки, когато защитават интересите на застрахованите за живот, да предприемат всякакви мерки, на които имат право, като

▼B

собственици или членове на или съдружници във въпросните застрахователни предприятия.

ГЛАВА 4

ДОГОВОРНО ПРАВО И УСЛОВИЯ НА ЗАСТРАХОВАНЕ

Член 32

Приложимо право

1. Правото, приложимо към договори, свързани с дейностите, посочени в настоящата директива, е правото на държавата-членка на задължението. Въпреки това, когато правото на тази държава го позволява, страните могат да изберат правото на друга страна.

2. Когато титулярят на полица е физическо лице и мястото на обичайно му/й пребиваване е в държава-членка, различна от тази, на която той/тя е гражданин, страните могат да изберат правото на държавата-членка, на която той/тя е гражданин.

3. Когато една държава включва няколко териториални единици, всяка от които има свои собствени законови норми по отношение на договорните задължения, всяка единица се приема за страна за целите на определянето на приложимото право по настоящата директива.

Държавата-членка, в която различни териториални единици имат свой собствен правен ред по отношение на договорните задължения, не е задължена да прилага разпоредбите на настоящата директива във връзка с противоречия, които възникват между правните уредби на тези единици.

4. Нищо в настоящия член не ограничава прилагането на правните норми на държавата на съда в ситуация, когато те са задължителни независимо от правото, иначе приложимо към договора.

Ако правото на държавата-членка постановява това, могат да бъдат прилагани задължителните правни норми на държавата-членка на задължението, ако и доколкото, съгласно законите на държавата-членка тези норми трябва да се прилагат, каквото и да е приложимото към договора право.

5. При условията на параграфи от 1 до 4 държавите-членки прилагат към застрахователните договори, посочени в настоящата директива, свои общи правила на международно частно право, засягащи договорните задължения.

Член 33

Общ интерес

Държавата-членка на задължението не предпазва титуляра на полица от сключване на договор със застрахователно предприятие, която е получила разрешително при условията на член 4, стига това да не влиза в противоречие с правните разпоредби, защитаващи обществения интерес в държавата-членка на задължението.

Член 34

Правила, свързани с условията на застраховане и премиите

Държавите-членки не приемат разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно уведомяване за общите и специални условия на полицата, премиите, техническата база,

▼B

използвана по-специално за изчисляване на премии и технически резерви или формуляри и други печатни документи, които едно застрахователно предприятие има намерение да използва при своите сделки с титулярите на полици.

Независимо от първаалинея, с единствената цел да се удостовери спазването на националните разпоредби, засягащи актюерските принципи, държавата-членка по произход може да изисква системна информация за техническата база, използвана по-специално за изчисляване на премии и технически резерви, без това изискване да представлява предварително условие да може едно застрахователно предприятие да упражнява дейността си.

Не по-късно от 1 юли 1999 г. Комисията предоставя на Съвета отчет по прилагането на тези разпоредби.

Член 35

Срок за анулиране

1. Всяка държава-членка предвижда титулярът на полица, който сключва индивидуален договор за застраховка „Живот“, да разполага със срок от 14 до 30 дни от датата, на която той/тя е бил информиран/а, че договорът е сключен, в който да го анулира.

Уведомлението за анулиране от титуляра на полица го/я освобождава от всякакво бъдещо задължение, произтичащо от този договор.

Останалите правни действия и условия за анулиране се определят от правото, приложимо към договора, както е определено в член 32, особено що се отнася до условията за уведомяване на титуляра на полица, че договорът е сключен.

2. Държавите-членки не е необходимо да прилагат параграф 1 към договори със срок на действие до шест месеца или по-малко, нито когато поради статуса на титуляра на полица или обстоятелствата, при които е сключен договорът титулярят на полица не се нуждае от тази специална защита. Държавите-членки определят в техните законодателства кога параграф 1 не се прилага.

Член 36

Информация за титулярите на полици

1. Преди да бъде сключен договорът, на титуляра на полица се предоставя най-малко информацията, включена в приложение III, част А.

2. Титулярят на полица трябва да бъде осведомяван през целия срок на действие на договора за всички промени, засягащи информацията, включена в приложение III, част Б.

3. Държавата-членка на задължението може да изисква от застрахователните предприятия да предоставят допълнителна информация към включената в приложение III, само ако тя е необходима на титуляра на полица правилно да разбере основните елементи на задължението.

4. Подробните правила за прилагането на настоящия член и приложение III се определят от държавата-членка на задължението.

▼B

ГЛАВА 5

ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ В ЗАТРУДНЕНО ПОЛОЖЕНИЕ ИЛИ НЕИЗПРАВНО ПОЛОЖЕНИЕ

Член 37

Застрахователни предприятия в затруднено положение

1. Ако застрахователно предприятие не спазва изискванията на член 20, компетентният орган на неговата държава-членка по произход може да забрани свободното разпореждане с активите, след като е заявило своето намерение пред компетентните органи на държавите-членки на задължението.

2. С цел да се оздрави финансовото положение на застрахователно предприятие, чиято граница на платежоспособност е паднала под минимално изискуемата съгласно член 28, компетентният орган на държавата-членка по произход изисква да му бъде представен за одобрение план за възстановяване на стабилно финансово състояние.

В изключителни случаи, ако компетентният орган е на мнение, че финансовото положение на застрахователното предприятие ще се влошава още повече, той може също така да ограничи или забрани свободното разпореждане с активите на застрахователното предприятие. Той уведомява органите на други държави-членки, на чиято територия застрахователното предприятие осъществява дейност, за мерките, които е предприел, като последните органи вземат същите мерки по искане на първия орган.

3. Ако границата на платежоспособност падне под гаранционния фонд, както е по определението в член 29, компетентният орган на държавата-членка по произход изисква застрахователното предприятие да представи за одобрение краткосрочна финансова схема.

Той може също така да ограничи или забрани свободното разпореждане с активите на застрахователното предприятие. Той уведомява съответно органите на други държави-членки, на чиито територия застрахователното предприятие осъществява дейността си, като последните органи вземат същите мерки по искане на първия орган.

▼M3

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните власти имат правомощия да ограничават редуцирането на границата на платежоспособност, определено в съответствие с член 28, на база презастраховане, когато:

а) естеството или качеството на презастрахователните договори се е променило значително след последната финансова година;

б) няма или е налице ограничено прехвърляне на риск във връзка с презастрахователните договори.

▼B

5. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да може, в съответствие със своето национално законодателство, да забранява свободното разпореждане с активи, намиращи се на нейна територия, по искане в случаите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, на държавата-членка по произход на застрахователното предприятие, която определя кои активи да бъдат обхванати от такива мерки.

▼B

Член 38

План за финансово възстановяване

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи имат правомощие да изискват план за финансово възстановяване за тези предприятия, когато компетентните органи преценят, че правата на титулярите на полици са застрашени. Планът за финансово възстановяване трябва като минимум да включва данни или доказателства за следващите три финансови години относно:

а) разчети на управленските разходи, особено на общите текущи разходи и комисиони;

б) план, посочващ подробни разчети на приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии;

в) прогнозен баланс;

г) разчети на финансовите източници, предназначени да покриват застрахователни задължения и изискваната граница на платежоспособност;

д) пълната презастрахователна полица.

2. Когато са застрашени правата на титулярите на полици поради влошаване на финансовото състояние на предприятието, държавите-членки гарантират, че компетентните органи притежават правомощие да изискват от застрахователните предприятия по-висока граница на платежоспособност, за да гарантират, че застрахователното предприятие може да изпълни условията за платежоспособност в близко бъдеще. Равнището на тази по-висока изисквана граница на платежоспособност се базира на плана за финансово възстановяване, посочен в параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи имат правомощието да преоценят на по-ниска стойност всички съставни елементи на наличната граница на платежоспособност, особено когато пазарната стойност на тези елементи значително се е променила след края на последната финансова година.

4. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи имат правомощието да ограничат намаляването, въз основа на презастраховането, до границата на платежоспособност, както е определена в съответствие с член 28, когато:

а) съдържанието и качеството на презастрахователните договори са претърпели значителни промени след края на последната финансова година;

б) презастрахователните договори не предвиждат никакъв или е незначителен трансферът на риск.

5. Ако компетентните органи са изискали план за финансово възстановяване за застрахователното предприятие съгласно параграф 1, те се въздържат от издаване на удостоверение в съответствие с член 14, параграф 1, член 40, параграф 3, втора алинея, и член 42, параграф 1, буква а), ако сметнат, че правата на титулярите на полици са застрашени по смисъла на параграф 1.

Член 39

Отнемане на разрешително

1. Разрешително, предоставено на застрахователно предприятие от компетентния орган на неговата държава-членка по произход, може да бъде отнето от този орган, ако това предприятие:

▼B

а) не използва разрешителното в рамките на 12 месеца, изрично се отказва от него или спира осъществяването на дейност за повече от шест месеца, освен ако съответната държава-членка е предвидила в такива случаи разрешителното да губи сила;

б) повече не изпълнява условията за приемане;

в) в рамките на разрешения срок не е успяло да предприеме мерките, определени в плана за възстановяване или финансовата схема съгласно член 37;

г) не изпълнява задълженията си по разпоредбите, на които е субект.

Ако разрешителното бъде отнето или изгуби сила, компетентният орган на държавата-членка по произход уведомява съответно компетентните органи на другите държави-членки, а те предприемат съответните мерки да възпрепятстват застрахователното предприятие да започне нови операции на техните територии, съгласно свободата на установяване или свободното предоставяне на услуги. Компетентният орган на държавата-членка по произход заедно с тези органи взема всички необходими мерки да защити интересите на застрахованите лица и ограничава по-специално свободното разпореждане с активите на застрахователното предприятие в съответствие с член 37, параграф 1, параграф 2, втора алинея, и параграф 3, втора алинея.

2. Всяко решение за отнемане на разрешително се подкрепя от точни доводи, като въпросното застрахователно предприятие се уведомява за него.

ДЯЛ IV

РАЗПОРЕДБИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДНОТО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ

Член 40

Условия за установяване учредяване на клон

1. Застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на държавата-членка по произход.

2. Държавите-членки изискват всяко застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, да осигури следната информация, когато изпраща уведомлението, предвидено в параграф 1:

а) държавата-членка, на чиято територия иска да установи клон;

б) излагане на схемата на операциите, *inter alia*, предвидените видове дейност и структурната организация на клона;

в) адреса на клона в държавата-членка, от който могат да се получат документи и на който те могат да бъдат изпратени, като се подразбира, че това е адресът, на който се изпращат всички съобщения до упълномощения агент;

г) името на упълномощения агент на клона, който трябва да има достатъчно правомощия да задължава застрахователното предприятие по отношение на трети лица и да я представлява в отношенията и с органите и съдилищата на държавата-членка по регистрация на клона. Що се отнася до Lloyd's, в случай на съдебен спор в държавата-членка по регистрация на клона, произтичащ от застрахователни задължения, застрахованите лица не трябва да бъдат поставяни в по-неблагоприятно положение, отколкото при съдебни спорове срещу предприятия от конвенционален тип. Поради това упълномощеният агент

▼B

трябва да притежава достатъчно правомощия, в случай че срещу него бъдат заведени съдебни дела и в това си качество трябва да може да обвързва засегнатите застрахователи на Lloyd's.

3. Освен ако компетентните органи на държавата-членка по произход имат основание да се съмняват в адекватността на административната структура или финансовото състояние на застрахователното предприятие, или добрата репутация и професионална квалификация или опит на директорите или мениджърите, или упълномощения агент, отчитайки планираната дейност, те в срок от три месеца след получаване на цялата информация, посочена в параграф 2, съобщават тази информация на компетентните органи на държавата-членка по регистрация и информират съответно заинтересованото предприятие.

Компетентните органи на държавата-членка по произход удостоверяват също така че застрахователното предприятие има минималната граница на платежоспособност, изчислена в съответствие с членове 28 и 29.

Когато компетентните органи на държавата-членка по произход откажат да предоставят информацията по параграф 2 на компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона, те представят аргументи за своя отказ на засегнатото застрахователно предприятие в срок от три месеца след получаването на въпросната информация. Този отказ или липса на отговор са предмет на съдебно обжалване в държавата-членка по произход.

4. Преди клонът на застрахователно предприятие да започне дейност, компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона в срок до три месеца от получаване на информацията по параграф 3, уведомяват компетентния орган на държавата-членка по произход, ако е целесъобразно, за условията, съгласно които в името на обществения интерес, че дейността трябва да се осъществява в държавата-членка по регистрация на клона.

5. След получаване на съобщение от компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона или ако не е получено никакво съобщение от тях до изтичането на срока, предвиден в параграф 4, клонът може да бъде установен и да започне дейност.

6. При промяна в някои данни, съобщени съгласно параграф 2, букви б), в) или г), застрахователното предприятие уведомява писмено за промяната компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона най-малко един месец преди да направи промяната, за да могат компетентните органи на държавата-членка по произход и на държавата-членка по регистрация на клона да изпълнят съответно своите задължения съгласно параграфи 3 и 4.

Член 41

Свободно предоставяне на услуги: предварително уведомяване на държавата-членка по произход

Застрахователно предприятие, което възнамерява да извършва дейност за първи път в една или повече държави-членки съгласно свободното предоставяне на услуги, първо уведомява компетентните органи на държавата-членка по произход, като посочва характера на задълженията, които възнамерява да покрива.

▼B

Член 42

Свободно предоставяне на услуги: уведомяване от държавата-членка по произход

1. В срок от един месец след уведомлението, предвидено в член 41, компетентните органи на държавата-членка по произход предават на държавата-членка или държавите-членки, на чиито територии застрахователното предприятие възнамерява да осъществява дейност при режим на свободно предоставяне на услуги:

а) удостоверение, което потвърждава, че застрахователното предприятие има минималната граница на платежоспособност, изчислена в съответствие с членове 28 и 29;

б) класовете застраховки, които могат да бъдат предлагани от застрахователното предприятие;

в) естеството на задълженията, които застрахователното предприятие възнамерява да покрие в държавата-членка на предоставянето на услугите.

Същевременно те уведомяват съответно и заинтересованото застрахователно предприятие.

2. В случай че компетентните органи на държавата-членка по произход не предадат информацията по параграф 1 в предвидения срок, те обосновават своя отказ пред застрахователното предприятие в рамките на установения срок. Отказът подлежи на съдебно обжалване в държавата-членка по произход.

3. Застрахователното предприятие може да започне дейност на датата, на която то е уведомено за съобщението, предвидено в параграф 1, първа алинея.

Член 43

Свободно предоставяне на услуги: промени в характера на задълженията

Всяка промяна, която застрахователното предприятие възнамерява да направи в информацията по член 41, е предмет на процедурата, предвидена в членове 41 и 42.

Член 44

Език

Компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона или на държавата-членка на предоставяне на услугите могат да изискват информацията, която са оправомощени да изискват съгласно настоящата директива по отношение на дейността на застрахователните предприятия, работещи на територията на тази държава, да им бъде представяна на официалния език или езици на тази държава.

Член 45

Правила, свързани с условията на застраховане и премийните ставки

Държавата-членка по регистрация на клона или на предоставянето на услуги не предвижда разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно уведомяване относно общите или специални условия по полиците, премийните ставки, техническите бази, използвани по-специално за изчисляване на премийните ставки и техническите резерви, формуляри и други печатни

▼B

документи, които застрахователното предприятие възнамерява да използва в своите сделки с титулярите на полици. С цел да се провери спазването на националните разпоредби относно застрахователните договори, тя може да изисква от застрахователно предприятие, която възнамерява да извършва застрахователна дейност на нейна територия съгласно правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги, да я уведомява периодично за тези условия по полицата и други печатни документи, без това изискване да представлява предварително условие за извършване на дейност от застрахователно предприятие.

Член 46

Застрахователни предприятия, неспазващи правните разпоредби

1. Всяко застрахователно предприятие, което осъществява дейност съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, предоставя на компетентните органи на държавата-членка по регистрация на клона и/или на държавата-членка на предоставянето на услуги, всички документи, изискани от нея по смисъла на настоящия член, дотолкова доколкото застрахователните предприятия, чието главно управление е в тези държави-членки, също са задължени да го правят.

2. Ако компетентните органи на държава-членка установят, че застрахователно предприятие с клон или извършваща дейност съгласно свободното предоставяне на услуги на нейна територия, не спазва правните разпоредби, приложими към нея в тази държава, изисква съответното застрахователно предприятие да отстрани нередностите.

3. Ако съответното застрахователно предприятие не предприеме необходимото действие, компетентните органи на заинтересованата държава-членка уведомяват съответно компетентните органи на държавата-членка по произход. Последните при първия удобен случай предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че съответното застрахователно предприятие отстранява нередностите. За естеството на тези мерки се уведомяват компетентните органи на заинтересованата държава-членка.

4. Ако независимо от мерките, предприети от държавата-членка по произход или поради факта, че те са се оказали неподходящи, или в тази държава не са предвидени такива, застрахователното предприятие продължава да нарушава правните разпоредби, които са в сила в заинтересованата държава-членка, последната може, след като уведоми държавата-членка по произход, да предприеме съответните мерки, които да предотвратят или да накажат по-нататъшни нередности, включително, доколкото това е строго необходимо, да попречи сключването от това предприятие на нови застрахователни договори на своя територия. Държавите-членки гарантират, че на тяхна територия е възможно да се използват необходимите правни документи за прилагане на такива мерки срещу застрахователни предприятия.

5. Параграфи 2, 3 и 4 не засягат извънредните пълномощия на държавите-членки, заинтересовани да предприемат съответните мерки за предотвратяване или наказване на нарушенията, извършени на техните територии. Това включва възможността да се попречи на застрахователните предприятия да продължават да сключват нови застрахователни договори на техните територии.

6. Параграфи 2, 3 и 4 не засягат правомощието на държавите-членки да наказват нарушенията, извършени на техните територии.

7. Ако застрахователно предприятие, което е извършило нарушение, има предприятие или притежава собственост в заинтересованата държава-членка, компетентните органи на последната

▼B

могат в съответствие с националното право да прилагат административните наказания, предвидени за това нарушение, като принудително действие срещу това предприятие или собственост.

8. Всички мерки, предприети съгласно параграфи от 3 до 7, включващи наказания или ограничения по отношение на управлението на застрахователна дейност, трябва да бъдат добре обосновани и заинтересованото застрахователно предприятие да бъде уведомено за тях.

9. На всеки две години ►M2 Комисията информира Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване за ◄ броя и видовете случаи, в които във всяка държава-членка е било отказано разрешително съгласно член 40 или 42 или са били предприети мерки съгласно параграф 4 от настоящия член. Държавите-членки си сътрудничат с Комисията, като ѝ предоставят необходимата за този отчет информация.

Член 47

Реклама

Нищо в настоящата директива не пречи на застрахователните предприятия с главни управления в други държави-членки да рекламират своите услуги чрез всички налични средства за комуникация в държавата-членка по регистрация на клона или държавата-членка на предоставянето на услуги съгласно всички правила, уреждащи формата и съдържанието на такава реклама, приети в името на обществения интерес.

Член 48

Прекратяване

В случай, че едно застрахователно предприятие бъде прекратено, задълженията, произтичащи от договори, сключени чрез клон или съгласно свободата да се предоставят услуги, се покриват по същия начин като тези, произтичащи от другите застрахователни договори на това застрахователно предприятие, без да се прави разграничение по националност, що се отнася до животозастрахованите и бенефициерите.

Член 49

Статистическа информация относно трансграничните дейности

Всяко застрахователно предприятие уведомява компетентния орган на държавата-членка по произход поотделно, що се отнася до операциите, осъществявани съгласно правото на установяване и до тези, които се осъществяват съгласно свободното предоставяне на услуги, за размера на премиите, без да се приспада делът на презастрахователите, по държава-членка и по всеки един от класовете от I до IX, определени в приложение I.

Компетентният орган на държавата-членка по произход в разумен срок и в обобщена форма препраща тази информация на компетентните органи на всяка от заинтересованите държави-членки, които я искат.

Член 50

Данък върху премиите

1. Без да се засяга последващата хармонизация, всеки застрахователен договор подлежи изключително на косвени данъци и пара-

▼B

фискални такси върху застрахователните премии в държавата-членка на задължението, а също така, по отношение на Испания, на допълнителни такси, законово установени в полза на испанския „Consorcio de Compensación de Seguros“ за изпълнение на функции, свързани с компенсирането на загуби, произтичащи от извънредни събития в тази държава-членка.

2. Приложимото към договора право съгласно член 32, не засяга приложимия данъчен режим.

3. До предстоящата хармонизация всяка държава-членка прилага към застрахователните предприятия, които покриват задължения на нейна територия, своите национални разпоредби за мерки, които да гарантират събирането на дължимите косвени данъци и парафискални такси съгласно параграф 1.

ДЯЛ V

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ АГЕНЦИИ ИЛИ КЛОНОВЕ, УСТАНОВЕНИ В ОБЩНОСТТА И ПРИНАДЛЕЖАЩИ НА ПРЕДПРИЯТИЯ, ЧИИТО ГЛАВНИ УПРАВЛЕНИЯ СА ИЗВЪН ОБЩНОСТТА

Член 51

Принципи и условия за даване на разрешително

1. Във всяка държава-членка започването дейностите по член 2 на всяко предприятие, чието главно управление е извън Общността, подлежи на официално разрешително.

2. Държава-членка може да даде разрешително, ако предприятието изпълнява поне едно от следните условия:

а) има право да извършва застрахователните дейности, посочени в член 2, съгласно националното си право;

б) установява агенция или клон на територията на такава държава-членка;

в) задължава се да открие на мястото на управление на агенцията или клона сметки, специфични за дейността, която извършва там, както и да пази там всички документи, свързани с нея;

г) назначава генерален представител, който трябва да бъде одобрен от компетентните органи;

д) притежава в държавата-членка, където осъществява дейност, активи, равни по стойност на поне половината от минималната сума, предвидена в член 29, параграф 2, първа алинея, по отношение на гаранционния фонд и депозитите — една четвърт от минималната сума като обезпечение;

е) задължава се да поддържа граница на платежоспособност в съответствие с изискванията на член 55;

ж) предоставя схема на операциите в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

3. Схемата на операциите на агенцията или клона, посочена в параграф 2, буква ж), съдържа следните подробности или факти за:

а) естеството на задълженията, които предприятието възнамерява да покрива;

б) ръководните принципи, що се отнася до презастраховането;

в) състоянието на границата на платежоспособност и гаранционния фонд на предприятието, съгласно член 55;

▼B

г) разчети, свързани с разходите по въвеждане на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността и финансовите източници, определени да посрещнат тези разходи;

и, освен това, включва за първите три финансови години:

д) план с подробни разчети на приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии;

е) прогнозен баланс;

ж) изчисления, свързани с финансовите източници, определени да покриват застрахователни задължения и границата на платежоспособност.

4. Една държава-членка може да изисква да бъде систематично уведомявана за техническата база, използвана за изчисляване на премийните ставки и техническите резерви, без това изискване да представлява предварително условие застрахователното предприятие да осъществява своята дейност.

Член 52

Правила, приложими към клонове на предприятия на трета страна

1. а) Съгласно буква б) агенциите и клоновете, посочени в настоящия дял, не могат едновременно да извършват в държава-членка дейностите, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО, и тези, които се покриват от настоящата директива.

б) Съгласно буква в) държавите-членки могат да предвидят, че агенциите и клоновете, посочени в настоящия дял, които на съответната дата, посочена в член 18, параграф 3, извършват едновременно и двете дейности в държава-членка, могат да продължат да го правят там, ако всяка дейност се управлява отделно в съответствие с член 19.

в) Всяка държава-членка, която, съгласно член 18, параграф 6, изисква предприятия, установени на нейна територия, да прекратят едновременното изпълнение на дейностите, с които са били ангажирани на съответната дата, посочена в член 18, параграф 3, трябва също така да наложат това изискване на агенции и клонове, посочени в настоящия раздел, които са установени на нейна територия и едновременно осъществяват и двете дейности там.

г) Държавите-членки могат да постановят, че агенции и клонове, посочени в настоящия раздел, чието главно управление едновременно извършва и двете дейности и които на датите, посочени в член 18, параграф 3, са извършвали на територията на държава-членка единствено дейността, покрита от настоящата директива, могат да продължат своята дейност там. Ако предприятието желае да извършва дейността, посочена в Директива 73/239/ЕИО на тази територия, тя може да извършва дейността, покрита от настоящата директива чрез дъщерно предприятие.

2. Членове 13 и 37 се прилагат *mutatis mutandis* към агенции и клонове, посочени в настоящия дял.

За прилагането на член 37 компетентнияј орган, които осъществяват надзор на общата граница на платежоспособност на

▼B

агенции или клонове се третират по същия начин като компетентните органи на държавата-членка на главното управление.

3. В случай на отнемане на разрешително от органа, посочен в член 56, параграф 2, този орган уведомява компетентните органи на другите държави-членки, където предприятието осъществява дейност, като последните предприемат съответните мерки. Ако причината за отнемане на разрешително е неадекватността на границата на платежоспособност, изчислена в съответствие с член 56, параграф 1, буква а), компетентните органи на другите заинтересовани държави – членки също отнемат техните разрешителни.

Член 53

Прехвърляне на портфейл

1. Съгласно условията, предвидени от националното право, всяка държава-членка издава разрешително на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят целите или част от своите портфейли от договори на поемащ застраховател, установен в същата държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка или, ако е уместно, тези на държавата-членка, посочена в член 56, удостоверят, че след прехвърлянето поемащият застраховател притежава необходимата граница на платежоспособност.

2. Съгласно условията, предвидени от националното право, всяка държава-членка дава разрешително на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят целите или част от своите портфейли от договори на застрахователна предприятие, чието главно управление е в друга държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка удостоверят, че след прехвърлянето поемащият застраховател притежава необходимата граница на платежоспособност.

3. Ако съгласно условията, предвидени от националното право, държава-членка издаде разрешително на агенции или клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или част от своите портфейли от договори на агенция или клон, обхванати от настоящия раздел и учредени на територията на друга държава-членка, тя гарантира, че компетентните органи на държавата-членка на поемащия застраховател или, ако е уместно, на държавата-членка, посочена в член 56, ще удостоверят, че след прехвърлянето поемащият застраховател притежава необходимата граница на платежоспособност, че законите на държавата-членка на поемащия застраховател позволяват подобно прехвърляне и че държавата е дала съгласието си за прехвърлянето.

4. При обстоятелствата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, държавата-членка, в която се намират прехвърлящата агенция или клон, издава разрешително за прехвърляне след получаване на съгласие от компетентните органи на държавата-членка на задължението, когато е различна от държавата-членка, в която се намират прехвърлящата агенция или клон.

5. Компетентните органи на държавите-членки, с които е проведена консултация, дават своето мнение или съгласие на компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие в срок до три месеца след получаване на искането; отсъствието на отговор през този период от органите, с които е проведена консултация, се счита за благоприятно становище или мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне, което е разрешено в съответствие с настоящия член, се публикува както е предвидено от националното право в държавата-членка на задължението. Такива прехвърляния автоматично стават валидни по отношение на титулярите на полици,

▼B

застрахованите лица и всички други лица, които имат права или задължения, произтичащи от прехвърлените договори.

Тази разпоредба не засяга правото на държавата-членка да предостави на титулярите на полици възможност да прекратят договорите си в определен срок след прехвърлянето.

Член 54

Технически резерви

Държавите-членки изискват от предприятията да формират резерви, посочени в член 20, достатъчни да покрият застрахователните отговорности, поети на техните територии. Държавите-членки следят агенцията или клонът да покрива такива резерви с активи, равностойни на резервите и балансираните активи в съответствие с приложение II.

Правото на държавата-членка е приложимо при изчисляването на такива резерви, определянето на категориите на инвестиране и оценката на активите, а когато е целесъобразно, при определяне на степента, до която тези активи могат да бъдат използвани за покриване на такива резерви.

Въпросната държава-членка изисква активите, покриващи тези резерви, да бъдат локализирани на нейна територия. Въпреки това се прилага член 20, параграф 4.

Член 55

Граница на платежоспособност и гаранционен фонд

1. Всяка държава-членка изисква от агенциите или клоновете, учредени на нейна територия, граница на платежоспособност, която се състои от позициите, включени в член 27. Минималната граница на платежоспособност се изчислява в съответствие с член 28. Въпреки това, за целите на изчисляването на тази граница, трябва да се вземат предвид само операциите, осъществявани от въпросната агенция или клон.

2. Една трета от минималната граница на платежоспособност съставлява гаранционния фонд.

Въпреки това сумата на този капитал не може да бъде по-малка от половината от минимума, изискван съгласно член 29, параграф 2, първа алинея. Първоначалният депозит, направен в съответствие с член 51, параграф 2, буква д) се числи към този гаранционен фонд.

Гаранционният фонд и минимумът на такъв капитал се формират в съответствие с член 29.

3. Ако се осъществяват дейности до сумата на гаранционния фонд, активите, представляващи минималната граница на платежоспособност, трябва да се намират в държавата-членка, а над нея — в Общността.

Член 56

Предимства за предприятията, получили разрешителни в повече от една държава-членка

1. Всяко предприятие, което е поискало или получило разрешително от повече от една държава-членка, може да кандидатства за следните предимства, които могат да се предоставят само заедно:

а) границата на платежоспособност, посочена в член 55, се изчислява по отношение на цялата дейност, която тя извършва

▼B

в рамките на Общността; в такъв случай, за целите на това изчисление, се отчитат само операциите, извършени от всички агенции или клонове, установени в рамките на Общността;

б) депозитът, изискван съгласно член 51, параграф 2, буква д), се прави в само една от тези държави-членки;

в) активите, представляващи гаранционния фонд, се локализират в която и да е от държавите-членки, в която тя осъществява дейността си.

2. Заявлението за ползване на облекченията, предвидени в параграф 1, се подава до компетентните органи на заинтересованата държава-членка. В заявлението се посочва органът на държавата-членка, който ще осъществява надзор над платежоспособността на цялата дейност на агенциите или клоновете, установени в Общността. Трябва да бъдат представени аргументи за избора на орган, направен от предприятието. Депозитът се внася в тази държава-членка.

3. Предимствата, предвидени в параграф 1, могат да бъдат предоставени само ако компетентните органи на всички държави,членки, до които е подадено заявлението, са съгласни с тях. Те влизат в сила от момента, в който избраният компетентен орган уведоми останалите компетентни органи, че ще контролира състоянието на платежоспособността на цялата дейност на агенциите или клоновете в рамките на Общността.

Избраният компетентен орган получава от другите държави-членки информацията, необходима за контрола на общата платежоспособност на агенциите и клоновете, установени на тяхна територия.

4. По искане на една или повече от заинтересованите държави-членки предимствата, предоставени съгласно настоящия член, се отнемат едновременно от всички заинтересовани държави-членки.

Член 57

Споразумения с трети страни

Общността може, чрез споразумения, сключени съгласно Договора, с една или повече трети страни, да се съгласи с прилагането на разпоредби, различни от предвидените в настоящия раздел, с цел да се гарантира, съгласно условията за реципрочност, адекватна защита за титулярите на полици в държавите-членки.

ДЯЛ VI

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ДЪЩЕРНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА-МАЙКИ, УРЕДЕНИ ОТ ЗАКОНИТЕ НА ТРЕТА СТРАНА, И КЪМ ПРИДОБИВАНЕТО НА ДЯЛОВЕ ОТ ТАКИВА ПРЕДПРИЯТИЯ-МАЙКИ

▼M2

Член 58

Информиране на Комисията от държавите-членки

Компетентните власти на държавите-членки информират Комисията и компетентните органи на останалите държави-членки:

а) за всяко разрешение за пряко или непряко дъщерно дружество, едно или повече от дружества-майки на който се управляват от законите на трета страна;

б) винаги, когато това дружество-майка придобие авоари в застрахователно дружество на Общността, които биха превърнали последното в негов филиал.

▼M2

Когато разрешението, посочено в буква а), се дава на прекия или непрекия филиал на едно или повече дружества майки, управлявани от законите на трета страна, в съобщението, изпратено от компетентните органи до Комисията и до другите компетентни органи, се посочва структурата на групата.

▼B

Член 59

Третиране, предоставено от трети страни на застрахователни предприятия

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за всички основни трудности, които техни застрахователни предприятия срещат при установяването си или осъществяването на дейността си в трета страна.

2. Комисията изготвя периодично доклад, който разглежда третирането, предоставяно в трети страни по отношение на застрахователни предприятия от Общността във връзка с условията, посочени в параграфи 3 и 4, що се отнася до установяването и извършването на застрахователни операции, а също придобиването на дялове в застрахователни предприятия на трети страни. Комисията предоставя тези доклади на Съвета заедно със съответните препоръки.

3. Когато Комисията констатира, на базата на докладите по параграф 2 или на базата на друга информация, че трета страна не дава на застрахователни предприятия от Общността ефективен достъп до пазара, сравним с този, който Общността предоставя на застрахователни предприятия от тази трета страна, Комисията може да отправи предложения до Съвета за съответния мандат за водене на преговори с цел застрахователните предприятия от Общността да получат подобни конкурентни възможности. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

4. Когато Комисията констатира, на базата на докладите по параграф 2 или на базата на друга информация, че на застрахователните предприятия от Общността в трета страна не се предоставя същото третиране, което предлага на местните застрахователни предприятия и, че не са изпълнени условията за ефективен достъп до пазара, тя може да започне преговори с цел възстановяване на положението.

При обстоятелствата, описани в първа алинея, може също така да бъде решено по всяко време, и в допълнение на преговорите, в съответствие с процедурата, предвидена в член 65, параграф 2, че компетентните органи на държавите-членки трябва да ограничат или суспендират своите решения:

— относно нерешени искания в момента на решението или бъдещи искания за разрешителни, и

— относно придобиването на участия чрез предприятия-майки с пряко или непряко участие, управлявани от законите на съответната трета страна.

Срокът на посочените мерки не може да надвишава три месеца.

Преди края на този тримесечен период и в светлината на резултатите от преговорите, Съветът може, въз основа на предложението на Комисията, да реши с квалифицирано мнозинство дали да бъде продължен срокът на действие на мерките.

Такива ограничения или суспендиране не могат да се прилагат при учредяването на дъщерни предприятия от застрахователни предприятия или техни дъщерни предприятия, получили разрешително в Общността, или при придобиване на участия в застрахователни

▼B

предприятия от Общността от такива предприятия или дъщерни предприятия.

5. Когато Комисията направи една от следните констатации, посочени в параграфи 3 и 4, държавите-членки я уведомяват по нейно искане:

а) за всяко искане за даване на разрешително на дъщерно предприятие с пряко или непряко участие, чието едно или повече предприятия-майки се уреждат от законите на съответната трета страна;

б) за плановете на такова предприятие да придобие участие в застрахователно предприятие от Общността, което би превърнало последното в нейно дъщерно предприятие.

Задължението за предоставяне на информация отпада, когато се постигне споразумение с третата страна, посочена в параграф 3 или 4, когато се прекрати прилагането на мерките по параграф 4, втора и трета алинея.

6. Мерките, предприети съгласно настоящия член, са в съответствие със задълженията на Общността, поети съгласно всички международни споразумения, двустранни или многостранни, уреждащи достъпа и упражняването на дейността на застрахователните предприятия.

ДЯЛ VII

ПРЕХОДНИ И ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 60

Дерогации и отмяна на ограничителните мерки

1. Предприятията, учредени в Обединеното кралство с кралски декрет или с частен акт, или със специален публичен акт, могат да осъществяват своята дейност в правната форма, в която са били учредени на 15 март 1979 г., за неограничено време.

Обединеното Кралство изготвя списък на такива предприятия и го предава на останалите държави-членки и Комисията.

2. Дружествата, регистрирани в Обединеното кралство съгласно Актовете за взаимоспомагателните дружества, могат да продължат своята дейност по животозастраховането и спестяванията, които, в съответствие със своите цели, те са осъществявали на 15 март 1979 г.

Член 61

Доказателство за добра репутация

1. Когато държава-членка изисква от своите граждани доказателства за добра репутация и за липса на предишна несъстоятелност, или едно от двете, тази държава приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави-членки представянето на извлечение от „съдебното досие“ или, ако липсва такова, на равностоен документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждият гражданин, показващ, че тези изисквания са изпълнени.

2. Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която произхожда съответният чужд гражданин, не издаде документа, посочен в параграф 1, той може да бъде заменен от клетвена декларация или, в държави, където такава не е предвидена, от официална декларация, направена от въпросното лице

▼B

пред компетентен съдебен или административен орган, нотариус в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва това лице; такъв орган или нотариус издава удостоверение, потвърждаващо истинността на клетвената декларация или на официалната декларация. Декларацията за липса на предишна несъстоятелност също може да бъде направена пред компетентен експерт или търговски орган в горепосочената страна.

3. Документите, издадени в съответствие с параграфи 1 и 2, трябва да бъдат представени в срок до три месеца от датата на тяхното издаване.

4. Държавите-членки определят органите и организациите, които са компетентни да издават документите, посочени в параграфи 1 и 2, и незабавно информират за тях останалите държави-членки и Комисията.

Всяка държава-членка уведомява също така другите държави-членки и Комисията за органите и организациите, на които трябва да бъдат представени документите, посочени в настоящия член, в подкрепа на молбата за провеждане на дейностите, посочени в член 2, на територията на тази държава-членка.

ДЯЛ VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Сътрудничество между държавите-членки и Комисията

Комисията и компетентните органи на държавите-членки си сътрудничат тясно с цел улесняване надзора върху видовете застраховки и операциите, посочени в настоящата директива, в рамките на Общността.

Всяка държава-членка уведомява Комисията за всички значителни трудности, предизвикани от прилагането на настоящата директива, *inter alia*, и за всички, произтичащи от факта, че държавата-членка е разбрала за неправилно прехвърляне на дейност, посочена в настоящата директива, в ущърб на предприятия, установени на нейна територия и в полза на агенции и клонове, разположени непосредствено извън нейните граници.

Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави-членки проучват тези затруднения във възможно най-кратък срок, за да намерят подходящо решение.

Комисията, когато е необходимо, представя на Съвета подходящи предложения.

Член 63

Доклади за развитието на пазара съгласно свободното предоставяне на услуги

Комисията изпраща до Европейския парламент и Съвета редовни доклади, първият на 20 ноември 1995 г., относно развитието на застрахователния пазар и операциите, извършени съгласно свободното предоставяне на услуги.

Член 64

Технически промени

▼M6

Следните технически корекции, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 65, параграф 2:

▼B

— разширяване на правните форми, предвидени в член 6, параграф 1, буква а),

— изменения в списъка, посочен в приложение I, или привеждане в съответствие на терминологията, използвана в този списък, за да се отчетат промените на застрахователния пазар,

— изясняване на позициите, които съставляват границата на платежоспособност, изброени в член 27, за да се отчете създаването на нови финансови инструменти,

— промяна на минималния гаранционен фонд, предвиден в член 29, параграф 2, за да се отчетат икономическите и финансови промени,

— промени, отчитащи създаването на нови финансови инструменти, в списъка на активите, допустими като покритие за техническите резерви, определени в член 23, и в правилата относно разпределението на инвестициите, предвидени в член 24,

— промени в облекченията на правилата за съпоставимост, предвидени в приложение II, за да се отчете развитието на нови инструментите за хеджиране на валута или напредъка в развитието на икономическия и паричен съюз,

— изясняване на определенията, за да се гарантира еднообразно прилагане на настоящата директива в цялата Общност,

— техническите промени, необходими за правилата за определяне на максимумите, приложими към лихвените проценти, съгласно член 20, за да се отчете напредъкът в развитието на икономическия и паричен съюз,

▼M5

— корекции на критериите, установени в член 15б, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднаквото прилагане на настоящата директива.

▼B

Член 65

Процедури на комитета

▼M2

1. Комисията се подпомага от Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване, създаден с Решение 2004/9/ЕО ([1]) на Комисията.

▼M6

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

———————

([1]) ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 34.

▼B

Член 66

Права, придобити от съществуващи клонове и застрахователни предприятия

1. Клонове, започнали дейност в съответствие с разпоредбите, които са в сила в държавата-членка по регистрация на клона, преди 1 юли 1994 г., се приема, че са били предмет на процедурата, предвидена в член 40, параграфи от 1 до 5.

От тази дата те се уреждат от разпоредбите на членове 13, 20, 37, 39 и 46.

2. Членове 41 и 42 не засягат правата, придобити от застрахователните предприятия, които осъществяват дейност съгласно свободното предоставяне на услуги преди 1 юли 1994 г.

Член 67

Съдебно обжалване

Държавите-членки гарантират, че решенията, взети по отношение на застрахователно предприятие съгласно законовите, подзаконовите и административни разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, могат да подлежат на съдебно обжалване.

Член 68

Преразглеждане на сумите в еуро

1. Комисията предоставя на Съвета преди 15 март 1985 г. доклад за влиянието на финансовите изисквания, наложени от настоящата директива, върху състоянието на застрахователните пазари на държавите-членки.

2. Съветът, по предложение на Комисията, на всеки две години проучва и, когато е целесъобразно, преразглежда сумите, изразени в еуро в настоящата директива, в светлината на това как се развива икономическата и парична ситуация в Общността.

Член 69

Прилагане на нови разпоредби

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да приведат законодателството си в съответствие с член 1, параграф 1, буква м), член 18, параграф 3, член 51, параграф 2, буква ж), параграфи 3 и 4, член 60, параграф 2, и член 66, параграф 1, не по-късно от 19 юни 2004 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да приведат законодателството си в съответствие с член 16, параграф 3, не по-късно от 17 ноември 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията за това. Преди тази дата държавите-членки прилагат разпоредбите, посочени в приложение IV, параграф 1.

3. Държавите-членки приемат до 20 септември 2003 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да приведат законодателството си в съответствие с член 3, параграф 6, членове 27, 28, 29, 30 и 38. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Държавите-членки предвиждат разпоредбите, посочени в първа алинея, първо да се прилагат към надзора на сметките за финансовите години, започващи от 1 януари 2004 г. или за тази

▼B

календарна година. Преди тази дата държавите-членки прилагат разпоредбите, посочени в приложение IV, параграфи 2 и 3.

4. Когато държавите-членки приемат мерките, посочените в параграфи 1, 2 и 3, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

5. Не по-късно от 1 януари 2007 г. Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета доклад по прилагането на членове 3, параграф 6, членове 27, 28, 29, 30 и 38 и, ако е необходимо, относно необходимостта от допълнителна хармонизация. Докладът показва как държавите-членки са използвали възможностите по тези членове и, особено, дали дискреционните правомощия, предоставени на националните надзорни органи, са довели до големи различия по отношение на надзора на единния пазар.

Член 70

Информация до Комисията

Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

Член 71

Преходен период за член 3, параграф 6, членове 27, 28, 29, 30 и 38

1. Държавите-членки могат да предоставят на застрахователни предприятия, които на 20 март 2002 г. извършват застраховане на техните територии в един или повече от класовете, посочени в приложение I, срок от пет години, започващ от същата дата, в който да приведат законодателството си в съответствие с изискванията, изложени в член 3, параграф 6, членове 27, 28, 29, 30 и 38.

2. Държавите-членки могат да разрешат на всички предприятия, посочени в параграф 1, които след изтичане на петгодишния срок не са формирали изискваната граница на платежоспособност, допълнителен срок, ненадвишаващ две години, в който да го направят, ако такива предприятия, в съответствие с член 37, са предоставили за одобрение от компетентните органи мерките, които възнамеряват да вземат за тази цел.

Член 72

Отменени директиви и тяхното съответствие с настоящата директива

1. Директивите, изброени в приложение V, част А, се отменят с настоящото, без да се засягат задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране и прилагане на директивите, изброени в приложение V, част Б.

2. Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат по таблицата за съответствие в приложение VI.

▼B

Член 73

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности.*

Член 74

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Класове застраховки

I. Застраховките съгласно член 2, параграф 1, букви а), б) и в), с изключение на тези, посочени в приложения II и III

II. Застраховка за брак и за раждане

III. Застраховките, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б), свързани с инвестиционни фондове

IV. Постоянна здравна застраховка съгласно член 2, параграф 1, буква г)

V. Тонтини съгласно член 2, параграф 2, буква а)

VI. Операции за капитализация съгласно член 2, параграф 2, буква б)

VII. Управление на групови пенсионни фондове, посочени в член 2, параграф 2, букви в) и г)

VIII. Операциите, посочени в член 2, параграф 2, буква д)

IX. Операциите, посочени в член 2, параграф 3

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Правила за съпоставимост

Валутата, в която са платими задълженията на застрахователя, се определя в съответствие със следните правила:

1. Когато покритието, предвидено по договор, е изразено в определена валута, задълженията на застрахователя се считат за платими в същата валута.

2. Държавите-членки могат да разрешат на застрахователните компании да не покриват своите технически резерви, включително математическите резерви, с балансирани активи, ако прилагането на горните процедури би задължило предприятието, за да спази принципа на съпоставимост, да държи активи във валута в размер на не повече от 7 % от активите в други валути.

3. Държавите-членки могат да не изискват от застрахователните предприятия да прилагат принципа на съпоставимост, когато задълженията са платими във валута, различна от тази на една от държавите-членки, ако инвестициите в тази валута са регулирани, ако валутата е предмет на трансферни ограничения или ако, по подобни причини, тя не е подходяща за покритие на технически резерви.

4. На застрахователните предприятия се разрешава да не държат съпоставими активи за покритие на суми, ненадвишаващи 20 % от техните задължения в определена валута.

   Въпреки това, общата сума на активите във всички валути общо трябва да бъде поне равна на общите задължения във всички валути общо.

5. Всяка държава-членка може да предвиди, когато, съгласно предишните разпоредби, едно задължение трябва да бъде покрито от активи във валутата на държава-членка, това изискване се счита за изпълнено, когато активите са в еуро.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Информация за титулярите на полици

Информацията, посочена по-долу, която трябва да бъде съобщена на титуляра на полица преди сключването на договора (А.) или по време на срока на действие на договора (Б.), трябва да бъде предоставена по ясен и точен начин, писмено, на официалния език на държавата-членка на задължението.

Въпреки това, такава информация може да бъде на друг език, ако титулярът на полица го желае и правото на държавата-членка го позволява, или титулярът на полицата е свободен да избере приложимото право.

А. *Преди сключване на договора*

Информация за застрахователното предприятие		**Информация за задължението**	
а)1	Името на предприятието и правната му форма	а)4	Определение на всяка полза и всяка опция
а)2	Името на държавата-членка, в която се намират главното управление, и, ако е целесъобразно, агенцията или клонът, които сключват договора	а)5	Срок на договора
		а)6	Начини за прекратяване на договора
		а)7	Начини на плащане на премиите и срок на плащанията
а)3	Адресът на главното управление и, ако е целесъобразно, на агенцията или клона, сключващи договора	а)8	Начини за изчисляване и разпределяне на бонусите
		а)9	Указание за остатъчната и изплатена стойност и степента, до която те са гарантирани
		а)10	Информация относно премиите за всяка полза, както основни ползи, така и допълнителни, ако е целесъобразно
		а)11	За полиците, обвързани с дялове, определение на дяловете, с които са обвързани ползите
		а)12	Указание за характера на основните активи за дялово обвързаните полици
		а)13	Споразумения за упражняване на правото за отказ
		а)14	Обща информация за данъчния режим, приложим към типа полица
		а)15	Разпоредбите за разглеждане на жалби във връзка с договори от страна на титуляри на полици, животозастраховани или бенефициери по договори, включително, когато е целесъобразно, наличието на комисия по жалбите, без да се накърнява правото за завеждане на съдебни дела
		а)16	Право, приложимо към договора, когато страните нямат право на избор, или когато страните могат свободно да изберат приложимото право — правото, което застрахователят предлага

Б. *По време на срока на действие на договора*

Освен условията на полицата, общи и специални, титулярът на полица трябва да получи следната информация по време на срока на действие на договора.

▼B

Информация за застрахователното предприятие	Информация за задължението
б)1 Всяка промяна на името на предприятието, неговата правна форма или адреса на неговото главно управление, или, когато е целесъобразно, на агенцията или клона, които сключват договора	б)2 Цялата информация, включена в точки от а)4 до а)12 от А в случай на промяна в условията на полицата или смяна на правото, приложимо към договора б)3 Всяка година, информация за състоянието на бонусите

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

1. **Професионална тайна**

   До 17 ноември 2002 г. държавите-членки могат да сключват договори за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни, само ако разкритата информация е гарантирана от професионална тайна, еквивалентна на определената в член 16 от настоящата директива.

2. **Дейности и организации, изключени от обхвата на настоящата директива**

   До 1 януари 2004 г. настоящата директива няма да се отнася за взаимоспомагателни сдружения, когато:

   — уставът съдържа разпоредби за събиране на допълнителни вноски или намаляване на обезщетенията им или искане за помощ от други лица, които са поели задължението да я предоставят, и

   — годишният доход от вноски за дейностите, обхванати с настоящата директива, не надвишава 500 000 EUR за три последователни години. Ако тази сума бъде надвишена за три последователни години, настоящата директива се прилага от четвъртата година.

3. **До 1 януари 2004 г. държавите-членки прилагат следните разпоредби:**

   А. Граница на платежоспособност

   Всяка държава-членка изисква от всяко застрахователно предприятие, чието главно управление се намира на нейна територия, да има граница на платежоспособност, съответстваща на цялостната ѝ дейност.

   Границата на платежоспособност се състои от:

   1. активите на застрахователното предприятие, свободни от всякакви предвидими задължения, намалени с всички нематериални позиции, включително:

      — внесеният дялов капитал или, при взаимозастрахователно предприятие, действителният учредителен капитал плюс сметките на всички съдружници, които отговарят на следните критерии:

        а) учредителният договор и уставът трябва да предвиждат, че от тези сметки могат да се извършват плащания към съдружниците само когато това не води до спад на границата на платежоспособност под изискваното равнище, или, след прекратяване на предприятието, ако всички други нейни дългове са уредени;

        б) учредителният договор и уставът трябва да предвиждат, по отношение на всички такива плащания по причини, различни от индивидуалното прекратяване на членство, компетентните органи да бъдат уведомени поне един месец предварително и да могат да забранят плащането в рамките на този период;

        в) съответните разпоредби на учредителния договор и устава могат да бъдат изменяни само след като компетентните органи са заявили, че не възразяват срещу изменението, без това да засяга критериите, посочени в букви а) и б),

      — половината от невнесения дялов или учредителен капитал, ако внесената част се равнява на 25 % от този акционерен или учредителен капитал,

      — резерви (законови и свободни), несъответстващи на застрахователните задължения,

      — всички пренесени печалби,

      — съвкупен привилегирован дялов капитал и подчинен заемен капитал могат също да бъдат включени, но само до 50 % от границата, не повече от 25 % от която се състои от подчинени кредити с фиксиран падеж, или съвкупен привилегирован дялов капитал с фиксиран срок, ако са изпълнени следните минимални критерии:

▼B

а) в случай на несъстоятелност или ликвидация на застрахователното предприятие трябва да съществуват обвързващи споразумения, съгласно които подчиненият заемен капитал или привилегированият дялов капитал се нарежда след вземанията на всички други кредитори и не се изплаща, докато не бъдат уредени всички други просрочени дългове.

Подчиненият заемен капитал трябва също така да удовлетворява следните условия:

б) може да се приеме само изцяло внесен капитал;

в) за кредити с фиксиран падеж първоначалният срок до падежа трябва да бъде поне пет години. Не по-късно от една година преди датата за погасяване, застрахователното предприятие трябва да предостави за одобрение на компетентните органи план, който показва как границата на платежоспособност ще бъде запазена на необходимото равнище, или ще го достигне на падежа, освен ако размерът, до който кредитът може да достигне като елемент на границата на платежоспособност, не намалява постепенно, поне през последните пет години преди датата за погасяване. Компетентните органи могат да разрешат предсрочното погасяване на такива кредити, ако бъде подадена молба от застрахователното предприятие и неговата граница на платежоспособност няма да падне под необходимото равнище;

г) кредити, чийто падеж не е фиксиран, трябва да могат да бъдат погасени само с петгодишно предизвестие, освен ако кредитите вече не се разглеждат като елемент от наличната граница на платежоспособност или ако специално не се изисква предварителното съгласие на компетентните органи за предсрочно погасяване. Що се отнася до последния случай, застрахователното предприятие трябва да уведоми компетентните органи най-малко шест месеца преди датата на заявеното погасяване, като посочи наличната граница на платежоспособност преди и след погасяването. Компетентните органи разрешават погасяването, само ако наличната граница на платежоспособност на застрахователното предприятие няма да падне под необходимото равнище;

д) кредитното споразумение не трябва да включва никакви клаузи, които предвиждат при определени обстоятелства, освен при прекратяване на застрахователно предприятие, дългът да стане платим преди договорените дати за погасяване;

е) кредитното споразумение може да бъде изменяно само след като компетентните органи са декларирали, че не възразяват срещу това изменение;

— ценни книжа без определена дата на падежа и други инструменти, включително кумулативни привилегировани акции, различни от посочените в пето тире, до 50 % от границата за сумата от такива ценни книжа и подчинения заемен капитал, посочени в пето тире, в случай че удовлетворяват следните условия:

а) те не могат да бъдат изплатени по инициатива на приносителя или без предварително съгласие от страна на компетентните органи;

б) договорът трябва да дава възможност на застрахователното предприятие да разсрочи плащането на лихвата по кредита;

в) вземанията на заемодателя от застрахователното предприятие трябва да се нареждат непосредствено след тези на всички непривилигировани кредитори;

г) документите, уреждащи емитирането на ценни книжа, трябва да осигурят потенциал за поемане на загубата от дълга и неизплатените лихви, като дават възможност на застрахователните предприятия да развиват дейността си;

д) вземат се предвид само изцяло внесени суми;

▼B

2. дотолкова, доколкото е разрешено от националното законодателно, резерви от печалби в баланса, когато могат да бъдат използвани за покриване на всякакви загуби, които могат да възникнат, и когато не са оставени на разположение за разпределение между титулярите на полици;

3. след подаване на молба заедно с допълнителни данни от предприятието до компетентните органи на държавата-членка, на територията на която се намира неговото главно управление и със съгласието на тези компетентни органи, границата на платежоспособност може също така да се състои от:

а) сума, равна на 50 % от бъдещите печалби на предприятието; сумата на бъдещите печалби се получава, като се умножи очакваната годишна печалба по множител, който представлява средният период до изтичането на срока на полиците; множителят не може да бъде по-голям от числото 10; очакваната годишна печалба е средното аритметично от печалбите, получени през последните пет години за дейностите, включени в член 2 от настоящата директива.

Базата за пресмятане на множителя, по който трябва да се умножи очакваната годишна печалба и позициите, които я съставляват, се определят в общо споразумение на компетентните органи на държавата-членка и Комисията. До сключване на споразумението тези позиции се определят в съответствие със законите на държавата-членка по произход.

Когато компетентните органи определят понятието печалба, Комисията представя предложения за хармонизация на това понятие с директива относно хармонизацията на годишните отчети на застрахователните предприятия, като предвижда условия за координиране съгласно член 1, параграф 2 на Директива 78/660/ЕИО;

б) когато не се практикува цилмериране, или когато, ако се практикува, е по-малко от аквизиционните разходи, включени в премията, разликата между нецилмерирания или частично цилмерирания математически резерв и математическия резерв, цилмериран с квота, равна на включените в премията аквизиционни разходи; тази разлика не може да превишава 3,5 % от разликата между съответните капиталови суми от животозастрахователни дейности и математическите резерви по всички полици, за които е възможно цилмериране; разликата се намалява с размера на необезценените аквизиционни разходи, записани като актив;

в) в случай че е получено одобрение от компетентните органи на държавата-членка, в която застрахователното предприятие осъществява дейността си, всички скрити резерви, резултат от подценяването на активи и надценяването на пасиви, различни от математическите резерви, доколкото такива скрити резерви не представляват изключение.

Б. Минимална граница на платежоспособност

Съгласно условията в раздел Б минималната граница на платежоспособност се определя, както е показано по-долу, в съответствие с класовете застраховки.

а) За класовете застраховки, посочени в член 2, параграф 1, букви а) и б) на настоящата директива, различни от застраховките, свързани с инвестиционни фондове, и за операциите, посочени в член 2, параграф 3 на настоящата директива, тя трябва да е равна на сбора от следните два резултата:

— първи резултат:

4 % от математическите резерви, свързани с пряката дейност и презастрахователните акцепти, бруто от презастрахователни цесии, се умножават по коефициент за последната финансова година, който представлява отношение между общия, нето от презастрахователни цесии, размер на математическите резерви и общия брутен размер на математическите резерви; коефициентът не може в никакъв случай да е по–малък от 85 %,

— втори резултат:

▼B

за полици, за които рисковият капитал не е отрицателна величина, 0,3 % от този капитал, записан от застрахователното предприятие, се умножава по коефициента за последната финансова година, който представлява отношение между общия размер на рисковия капитал, задържан като задължение на предприятието след презастрахователните цесии и ретроцесии, и общия размер на рисковия капитал, бруто от презастраховане; коефициентът в никакъв случай не може да бъде по-малък от 50 %.

За временна застраховка при смърт с максимален срок три години частта е 0,1 %. За такава застраховка със срок над три години, но не повече от пет, частта е 0,15 %.

б) За допълнителното застраховане съгласно член 2, параграф 1, буква в) от настоящата директива, тя е равна на резултата от следните изчисления:

— събират се премиите или вноските (включително таксите, свързани с тях), дължими по отношение на пряката дейност през последната финансова година, що се отнася до всички финансови години,

— към този сбор се добавя сумата от премиите, акцептирани за презастраховане през последната финансова година,

— от този сбор се изважда общата сума на премиите или вноските, прекратени през последната финансова година, както и общата сума от данъците и таксите, имащи отношение към премиите или вноските, които влизат в сбора.

Така получената сума се разделя на две части, първата — до 10 милиона еуро, а втората представлява разликата; съответно 18 % и 16 % от тези части се събират.

Резултатът се получава, като се умножи така изчислената сума по коефициента за последната финансова година, който представлява отношение между останалите вземания на застрахователното предприятие след изваждането на сумите за презастраховане и брутната сума на вземанията; този коефициент в никакъв случай не може да бъде по-малък от 50 %.

За асоциацията от застрахователи, известна като Lloyd's, границата на платежоспособност се изчислява на базата на нетните премии, които се умножават по процент, определян всяка година от компетентните органи на държавата-членка на главното управление. Този процент се изчислява на базата на последните статистически данни за платените комисиони. Подробните данни заедно със съответните изчисления се изпращат на компетентните органи на страните, на чиято територия е установена Lloyd's.

в) За постоянна здравна застраховка, неподлежаща на прекратяване по член 2, параграф 1, буква г) от настоящата директива и за операции по капитализация съгласно член 2, параграф 2, буква б), границата на платежоспособност е равна на 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с буква а) от настоящия раздел.

г) За тонтини, посочени в член 2, параграф 2, буква а) от настоящата директива, границата на платежоспособност е равна на 1 % от техните активи.

д) За застраховки, уредени от член 2, параграф 1, букви а) и б) от настоящата директива, свързани с инвестиционни фондове, и за операциите по член 2, параграф 2, букви в), г) и д) от настоящата директива, тя следва да е равна на:

— когато застрахователното предприятие носи инвестиционен риск, 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с буква а) от този раздел, и 1 % от резервите, изчислени по същия начин, доколкото предприятието не носи инвестиционен риск в случай че срокът на договора превишава пет години и пренесената сума за покриване на управленските разходи, определена в договора, е фиксирана за период, превишаващ пет години, плюс

▼B

— когато застрахователното предприятие покрива риска смърт, 0,3 % от рисковия капитал, изчислен в съответствие с буква б), втора алинея от втория резултат от настоящия член.

В. Гаранционен фонд

1. Гаранционният фонд съставлява една трета от изискваната граница на платежоспособност, определена в раздел Б съгласно условията на параграф 2 от този раздел, най-малко 50 % от този фонд се състои от позициите, включени в раздел А, параграфи 1 и 2.

2. а) Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от 800 000 EUR.

б) Всяка държава-членка може да постави като условие размерът на минималния гаранционен фонд да бъде намален до 600 000 EUR за взаимозастрахователните дружества, дружествата от взаимозастрахователен тип и тонтините.

в) За взаимозастрахователните дружества съгласно член 3, буква б), второ тире, второ изречение от настоящата директива, щом попаднат в обхвата на настоящата директива, както и за тонтините, всяка държава-членка може да разреши формирането на минимален гаранционен капитал от 100 000 EUR, който постепенно да се увеличава до сумата, определена в буква б) от настоящия раздел, с последователни траншове от 100 000 EUR, докато вноските се увеличат с 500 000 EUR.

г) Минималният гаранционен фонд съгласно букви а), б) и в) от този раздел, трябва да се състои от позициите, включени в раздел А, параграфи 1 и 2.

3. Взаимозастрахователните дружества, които искат да разширят своята дейност по смисъла на член 6, параграф 4, или член 40 от настоящата директива, не могат да го сторят, ако незабавно не изпълнят изискванията на параграф 2, букви а) и б) от този раздел.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ЧАСТ А

Директиви, отменени заедно с последващите изменения (съгласно член 72)

Директива 79/267/ЕИО на Съвета

Директива 90/619/ЕИО на Съвета

Директива 92/96/ЕИО на Съвета

Директива 95/26/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета (само член 1, второ тире, член 2, параграф 2, четвърто тире, и член 3, параграф 1, що се отнася до позоваванията на Директива 79/267/ЕИО)

Директива 2002/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

Втора Директива 90/619/ЕИО на Съвета

Трета директива 92/96/ЕИО на Съвета

Трета директива 92/96/ЕИО на Съвета

Директива 95/26/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета (само член 1, второ тире, член 2, параграф 1, трето тире, член 4, параграфи 1, 3, 5, и член 5, трето тире, по отношение на позоваванията на Директива 92/96/ЕИО).

Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (член 2, по отношение на позоваванията на Директива 92/96/ЕИО)

Директива 2002/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (член 2)

ЧАСТ Б

Крайни срокове за прилагане

(съгласно член 72)

Директива	*Срокове за транспониране*	*Срокове за прилагане*
79/267/ЕИО (ОВ L 63, 13.3.1979 г., стр. 1)	15 септември 1980 г.	15 септември 1981 г.
90/619/ЕИО (ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 50)	20 ноември 1992 г.	20 май 1993 г.
92/96/ЕИО (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1)	31 декември 1993 г.	1 юли 1994 г.
95/26/ЕО (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7)	18 юли 1996 г.	18 юли 1996 г.
2000/64/ЕО (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27)	17 ноември 2002 г.	17 ноември 2002 г.
2002/12/ЕО (ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 11)	20 септември 2003 г.	1 януари 2004 г.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Таблица на съответствие

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 1, параграф 1, буква а)			Член 1, буква а)			
Член 1, параграф 1, буква б)		Член 3	Член 1, буква б)			
Член 1, параграф 1, буква в)		Член 2, буква в)				
Член 1, параграф 1, буква г)			Член 1, буква в)			
Член 1, параграф 1, буква д)			Член 1, буква г)			
Член 1, параграф 1, буква е)			Член 1, буква д)			
Член 1, параграф 1, буква ж)		Член 2, буква д)				
Член 1, параграф 1, букви от з) до л)			Член 1, букви от е) до й)			
Член 1, параграф 1, буква м)						Нов
Член 1, параграф 1, буква н)			Член 1, буква л)			
Член 1, параграф 1, букви о), п), р)	Член 5, букви б), в) и г)					
Член 1, параграф 1, буква с)				Член 2, параграф 1		
Член 1, параграф 2	Член 5, буква а), второ изречение					
Член 2	Член 1					
Член 3, параграфи от 1 до 4	Член 2					
Член 3, параграфи 5 и 6	Член 3					
Член 3, параграф 7	Член 4					

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 3, параграф 8					Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция, изменен с Решение 95/1/ЕО, Евратом, ЕОВС	
Член 4	Член 6					
Член 5	Член 7					
Член 6, параграф 1	Член 8, параграф 1					
Член 6, параграф 2	Член 8, параграф 1, последните три алинеи					
Член 6, параграф 3	Член 8, параграф 1, буква а)					
Член 6, параграф 4	Член 8 параграф 2					
Член 6, параграф 5	Член 8, параграф 3					
Член 6, параграф 6	Член 8, параграф4					
Член 7	Член 9					
Член 8			Член 7			
Член 9	Член 12					
Член 10	Член 15					
Член 11	Член 16					
Член 12	Член 22, параграф 1					
Член 13	Член 23					
Член 14, параграфи от 1 до 5			Член 11, параграфи от 2 до 6			
Член 15			Член 14			
Член 16, параграфи от 1 до 5			Член 15, параграфи от 1 до 5			
Член 16, параграф 6			Член 15, параграф 5, буква а)			
Член 16, параграф 7			Член 15, параграф 5, буква б)			

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 16, параграф 8			Член 15, параграф 5, буква в)			
Член 16, параграф 9			Член 15, параграф 6			
Член 17			Член 15, буква а)			
Член 18, параграфи 1 и 2	Член 13, параграфи 1 и 2					
Член 18, параграф 3						Нов
Член 18, параграфи от 4 до 7	Член 13, параграфи от 3 до 7					
Член 19	Член 14					
Член 20	Член 17					
Член 21			Член 19			
Член 22			Член 20			
Член 23, параграф 1			Член 21, параграф 1, първа алинея			
Член 23, параграф 2			Член 21, параграф 1, втора алинея			
Член 23, параграф 3, първа алинея			Член 21, параграф 1, трета алинея			
Член 23, параграф 3, втора алинея			Член 21, параграф 1, четвърта алинея			
Член 23, параграф 4			Член 21, параграф 2			
Член 24			Член 22			
Член 25			Член 23			
Член 26			Член 24			
Член 27	Член 18					
Член 28	Член 19					
Член 29	Член 20					
Член 30	Член 20a					
Член 31	Член 21					
Член 32		Член 4				

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 33			Член 28			
Член 34			Член 29			
Член 35		Член 15				
Член 36			Член 31			
Член 37	Член 24					
Член 38	Член 24а					
Член 39	Член 26					
Член 40	Член 10					
Член 41		Член 11				
Член 42		Член 14				
Член 43		Член 17				
Член 44			Член 38			
Член 45			Член 39, параграф 2			
Член 46, параграфи от 1 до 9			Член 40, параграфи от 2 до 10			
Член 47			Член 41			
Член 48			Член 42, параграф 2			
Член 49			Член 43, параграф 2			
Член 50, параграф 1			Член 44, параграф 2, първа алинея			
Член 50, параграф 2			Член 44, параграф 2, втора алинея			
Член 50, параграф 3			Член 44, параграф 2, трета алинея			
Член 51, параграф 1 до параграф 2, буква е)	Член 27, параграф 1 до параграф 2, буква е)					
Член 51, параграф 2, буква ж)						Нов
Член 51, параграфи 3 и 4						Нов
Член 52	Член 31					
Член 53	Член 31а					

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 54	Член 28					
Член 55	Член 29					
Член 56	Член 30					
Член 57	Член 32					
Член 58	Член 32a					
Член 59, параграф 1	Член 32б, параграф 1					
Член 59, параграф 2	Член 32б, параграф 2					
Член 59, параграф 3	Член 32б, параграф 3					
Член 59, параграф 4	Член 32б, параграф 4					
Член 59, параграф 5	Член 32б, параграф 5					
Член 59, параграф 6	Член 32б, параграф 7					
Член 60, параграф 1	Член 33, парагра 4					
Член 60, параграф 2						Нов
Член 61	Член 37					
Член 62, първа алинея	Член 38	Член 28, първа алинея				
Член 62, от втора до четвърта алинеи		Член 28, от втора до четвърта точки				
Член 63		Член 29				
Член 64			Член 47			
Член 65			Член 47			
Член 66, параграф 1, първа алинея						Нов
Член 66, параграф 1, втора алинея			Член 48, параграф 1			
Член 66, параграф 2			Член 48, параграф 2			
Член 67			Член 50			
Член 68, параграф 1	Член 39, параграф 1					

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Член 68, параграф 2	Член 39, параграф 3					
Член 69, параграф 1						Нов
Член 69, параграф 2					Директива 2000/64/ЕО, член 3, параграф 1, първа алинея	
Член 69, параграф 3					Директива 2002/12/ЕО, член 3, параграф 1, първа алинея, и Директива 2000/64/ЕО, член 3, параграф 2	
Член 69, параграф 4					Директива 2000/64/ЕО, член 3, параграф 1, втора алинея, и Директива 2002/12/ЕО, член 3, параграф 1, втора алинея	
Член 69, параграф 5					Директива 2002/12/ЕО, член 3, параграф 4	
Член 70	Член 41	Член 31	Член 51, параграф 2	Член 6, параграф 2	Директива 2000/64/ЕО, член 3, параграф 2, и Директива 2002/12/ЕО, член 3, параграф 3	
Член 71					Директива 2002/12/ЕО, член 2	
Член 72						
Член 73						
Член 74						
Приложение I	Приложение					
Приложение II			Приложение I			
Приложение III			Приложение II			

▼B

Настояща директива	Директива 79/267/ЕИО	Директива 90/619/ЕИО	Директива 92/96/ЕИО	Директива 95/26/ЕО	Други актове	
Приложение IV						
Приложение V						
Приложение VI						